

KAUNO TECHNOLOGIJOS UNIVERSITETAS
VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETAS
GENEROLO JONO ŽEMAIČIO LIETUVOS KARO AKADEMIJA
KLAIPĖDOS UNIVERSITETAS

TITTY VARGHESE

**LYDERYSTĖS BRUOŽŲ IR IŠŠŪKIŲ, SUSIJUSIŲ SU MOTERŲ
POLITINIŲ GALIŲ SUTEIKIMU PANČAJATO RADŽO
INSTITUCIJOSE INDIJOS KERALOS VALSTIJOJE, ANALIZĖ**

Daktaro disertacijos santrauka
Socialiniai mokslai, politikos mokslai (S 002)

Daktaro disertacija parengta Kauno technologijos universiteto Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakulteto Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų institute 2016–2021 m. laikotarpiu. Studijas rėmė Lietuvos mokslo taryba. Doktorantūros teisė Kauno technologijos universitetui suteikta kartu su Vytauto didžiojo universitetu, Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija, Klaipėdos universitetu ir Lietuvos energetikos institutu.

Mokslinis vadovas:

prof. dr. Eglė BUTKEVIČIENĖ (Kauno technologijos universitetas, socialiniai mokslai, politikos mokslai, S 002).

Redaktoriai:

lietuvių kalbos redaktorė Violeta Meiliūnaitė (leidykla „Technologija“)
anglų kalbos redaktorė Brigita Brasienė (leidykla „Technologija“)

Politikos mokslų krypties disertacijos gynimo taryba:

prof. dr. Irmina MATONYTĖ (Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademija, socialiniai mokslai, politikos mokslai, S 002) – **pirmininkė**;
doc. dr. Usha Kottookunnel BHASKARAN (Jawaharlal Nehru Universitetas, Indija, socialiniai mokslai, politikos mokslai, S 002);
prof. dr. Natalija MAŽEIKIENĖ (Vytauto Didžiojo universitetas, socialiniai mokslai, edukologija, S 007);
prof. dr. Vaidas MORKEVIČIUS (Kauno technologijos universitetas, socialiniai mokslai, politikos mokslai, S 002);
doc. dr. Aurelija NOVELSKAITĖ (Vilniaus universitetas, socialiniai mokslai, sociologija, S 005).

Disertacija bus ginama viešame Politikos mokslo krypties disertacijos gynimo tarybos posėdyje 2022 m. rugsėjo 23 d. 10 val. Kauno technologijos universiteto Studentų miestelio bibliotekoje, salėje M7.

Adresas: Studentų g. 48, 51367 Kaunas, Lietuva.
Tel. (+370) 37 300 042; el. paštas doktorantura@ktu.lt

Daktaro disertacijos santrauka išsiųsta 2022 m. rugpjūčio 23 d. Su daktaro disertacija galima susipažinti internete <http://ktu.edu> ir Kauno technologijos universiteto (K. Donelaičio g. 73, LT-44249 Kaunas), Vytauto Didžiojo universiteto (K. Donelaičio g. 52, 44244 Kaunas), Generolo Jono Žemaičio Lietuvos karo akademijos (Šilo g. 5A, LT-10322 Vilnius), Klaipėdos universiteto (Herkaus Manto g. 84, K5, LT-92294 Klaipėda) bibliotekose.

IVADAS

Moterų įgalinimo ir jo reikšmės tema šiais laikais atlikta daugybė tyrimų. Pasaulio bankas pripažįsta, kad moterų įgalinimas yra pagrindinė bendrojo visuomenės augimo ir vystymosi sudedamoji dalis. Tūkstantmečio vystymosi tiksluose (UN IANWGE, 2005) lyčių lygybė ir lygios moterų teisės pabrėžiamos kaip priemonė, padedanti pasiekti esminių pokyčių besivystančiose šalyse. Atsižvelgdami į besikeičiančią moterų padėtį, dalis vyrų persikėlė į kitus regionus ar migravo į kitas šalis dėl patogumo, karjeros ar ekonominių sąlygų. Tokia vyrų migracija sukelia daug pokyčių socialinėje sistemoje ir moterų gyvenime, ypač kaimo vietovėse. Tačiau Kabeer (1989) moterų įgalinimo sąvoka siejama su galia, kuri reiškia, kad vyrai kontroliuoja moterų ir kitų gyvų būtybių gyvenimus. Kabeer (1999) taip pat svarsto, kad sąvoka „įgalinimas“ yra daugialypė, joje slypi galios esmė, nurodanti, kad moterų savarankiškumo politika turi būti konstruojama ant pasitikėjimo savimi, kaip būtinojo elemento, stiprinančio jų gebėjimą kontroliuoti išteklius, spręsti visuomenei svarbius klausimus, kurti politinę darbotvarkę ir priimti savarankiškus sprendimus. Taip pat valdžia iš vidaus reikalauja suvokti ir įvertinti moterų išiskolinimo problemas ir tai, kad jos ilgą laiką lieka nesprenžiamos. Visgi paminėtieji įgūdžiai, tokie kaip pasitikėjimas savimi ar galėjimas priimti savarankiškus sprendimus, reikalauja įdirbio, pasiryžimo, moterys juos turi ugdytis savarankiškai, tačiau dažnu atveju realiam rezultatui užtikrinti reikalinga išorinė pagalba, todėl labai svarbu skatinti moterų įgalinimo programas įvairiose šalyse.

Lee ir Koh (2001) mano, kad įgalinimas turėtų būti įvardijamas kaip aspektas, susijęs su savęs kaip kompetentingo dalyvio suvokimu, ir prisidėti prie politikos kūrimo. Visame pasaulyje labai trūksta moterų dalyvavimo politikoje ir sprendimų priėmimo procese. Politinio įgalinimo poreikis didesnis ir reikšmingesnis besivystančiose ir silpnai išsivysčiusiose šalyse. Pasak kai kurių autorių (Afridi, 2010; Akchurin ir Lee, 2013a; Mosedale, 2005a), moterų įgalinimas leidžia joms perimti gyvenimą į savo rankas, užsibrėžti ir įgyvendinti asmeninius tikslus ir susivienyti, kad padėtų viena kitai vykdyti ir plėtoti valstybės išsikeltus tikslus visuotinei gerovei ir kultūrinei plėtrai užtikrinti. Daugelyje kultūrų moterų funkcija neatsiejama nuo išsikeltos visuotinio tobulėjimo tikslo, ypač kuriant pokyčius namų ūkyje, tačiau moterų reikšmė visuomenėje ir kultūroje yra nuvertinama. Vis dėlto moterys, visavertiškai dalyvaudamos visuomeniniame gyvenime ir sprendimų priėmime, pagerintų ne tik savo, bet ir visuomenės gyvenimo kokybę. Dutta ir Bhakta (2017) mano, kad žodis „įgalinimas“ atspindi kontrolės įgijimo dalyvaujant sprendimų priėmime prasmę.

Tačiau galios pasiskirstymas įvairiuose visuomenės segmentuose priimant politinius sprendimus tebėra nelygiavertis. Todėl Karlekar (2004) teigia, kad norint užtikrinti visuomenės vystymąsi, būtina įgalinti moteris paskirstant politinę įtaką. Todėl Johnson ir Johnson (2001) įvardija, kad moterų įgalinimas yra įvairių

vystymosi procedūrų procesas. Jis apima socialinį, ekonominį ir politinį vystymąsi, kuris didina moterų pasitikėjimą ir autoritetą jų asmeniniame ir profesiniame gyvenime, taip pat įgalina jas aktyviai dalyvauti visuomeniniame gyvenime. Nors moterų ekonominėje ir socialinėje srityse vyksta ryškūs pokyčiai, jos nuolat atskiriamos nuo politinio dalyvavimo ir vadovavimo, nes neturi galimybių dalyvauti priimant sprendimus. Labai svarbu nustatyti moterų vaidmenį politinių sprendimų priėmimo procese ir viešojoje politikoje, kai kalbama apie sprendimų priėmimą.

Moterų politinis įgalinimas laikomas bet kurios visuomenės visų kitų vystymosi krypčių pagrindu, kuris daugelyje šalių, ypač besivystančiose, tokiose kaip Indija, nėra stabilus. Moterų įgalinimo plotmėje susiduriama su daugybe iššūkių. Išsivysčiusiose šalyse moterys turi daugiau galimybių ir laisvės aktyviai dalyvauti politiniame gyvenime. Dėl giliai įsišaknijusio kultūrinio, religinio ir socialinio požiūrio į moters vaidmenį visuomenėje besivystančiose ir silpnai išsivysčiusiose šalyse moterys turi daug apribojimų priimant sprendimus. Moterų dalyvavimas valdžios struktūroje ir jų politinių galių suteikimas vis dar nėra pakankami, kad būtų galima analizuoti moterų dalyvavimą politikoje. Norint padidinti jų dalyvavimą politiniu lygmeniu, būtina suteikti moterims daugiau galių pasitelkiant įvairias programas per vietas, nacionalinio ir bendruomenės lygmens veiksmų planus. Taigi daugeliu atvejų federalinė vyriausybė iškyla kaip esminis veiksnys, skatinantis moterų dalyvavimą politinėje sferoje, bandant pakeisti visuomenės mąstyseną ir sukuriant palankesnes platformas moterims dalyvauti priimant politinius sprendimus (Farre, 2013; Oxaal et al., 1997).

Lyderystės gebėjimai yra reikšmingai susiję su galimybe naudotis valdžia. Daug kur ši galia be išimties siejama su vienu ar kitu vyriškos lyties asmeniu svarbioje politinėje institucijoje. Išimtiniais atvejais politinė įtaka ir politiniai sprendimai priklauso asmenims, siekiantiems, kad politikos sistemos būtų naudingos visoms lytims. Kadangi moterys retai būna sprendimų priėmėjos ir jų politinė įtaka mažesnė, yra aptikta keletas atvejų, kai net ir priimti politiniai sprendimai, skirti moterų vystymuisi, buvo ignoruojami arba tiesiog nuėjo perniek. Norint įtraukti daugiau moterų į politinę sferą, būtina nustatyti specialias taisykles, pagal kurias moterims būtų skiriama daugiau politinių postų. Tokie autoriai kaip Malhotra et al. (2002) ir Mayoux (2008) nustatė, kad galios struktūra veikia skirtingais lygiais ir hierarchijomis. Tokia hierarchinė samprata pastebima ir politikoje. Kai moterims buvo skirti politiniai postai, tai paskatino daugiau moterų kandidatuoti į politines institucijas, net kai konservatyvi tauta tvirtai laikosi savo griežtų kultūrinių metodų ir verčia moteris laikytis įsišaknijusios kultūros – išlikti santūrioms ir nuolankioms. Moterų politinis aktyvumas yra ribotas rinkimų srityje, galimybės dalyvauti priimant sprendimus irgi nedidelės. Indijoje nacionalinė rezervavimo schemos politikos intervencija nurodo, kad politinės galios struktūroje 33 % visų dalyvių turėtų sudaryti moterys (Hazarika, 2011; Nayak, Mahanta, 2009; Singh, 2018). Šia sistema turėtų sekti ir kitos šalys, kuriose vis

dar trūksta moterų politinio įgalinimo politikos.

Tačiau yra užmaskuota koncepcija, kad ekonomiškai motyvuotos moterys yra kompetentingos politinėje veikloje nepaisydamos nacionalinių sienų. Kemp ir Berkovitch (2020) nurodo, kad daugelis politikos kryptių orientuojasi į moterų finansinį ar socialinį vystymąsi, o ne į politinį savarankiškumą. Šiame kontekste, jei moterys galės turėti daugiau galimybių naudotis valdžia, jos pasieks reikšmingesnių vadovaujančių vaidmenų ir atliks galimus visuomenės raidos pokyčius. Todėl šiame tyrime bandoma nustatyti moterų politinę lyderystę ir jos svarbą moterų politiniam įgalinimui. Taigi šis tyrimas yra reikšmingas.

Kiekviena šioje disertacijoje nagrinėjama potėmė turi tvirtą ir gerai išplėtotą teorinį pagrindą. Atitinkamoje srityje jau buvo atlikta įvairių empirinių tyrimų. Tačiau daugumoje tyrimų moterų įgalinimas buvo nustatomas iš socialinės ir ekonominės perspektyvos. Todėl liko tyrimų moterų įgalinimo srities spraga, susijusi su politiniu įgalinimu per jų vadovavimą vietos savivaldos institucijoms. Verta paminėti kitų tyrėjų empirinius tyrimus, kurie yra panašūs ir labiausiai susiję su šios disertacijos tyrimais, apimančiais vieną konkrečią temą, pavyzdžiui, moterų socialinį įgalinimą ir ekonominio įgalinimo vaidmenį didinant moterų galimybes dalyvauti politikoje (Ghani et al., 2013; Hazarika, 2011; Kadam, 2012; Kantor, 2003; Purushothaman, 1998) ir bandymai tirti politinį įgalinimą (Calman, 2019; Chathukulam, John, 2000; Iyer et al., 2012; Purushothaman, 1998; M. K. Rao, 2005). Skirtingi mokslininkai (Celis, Lovenduski, 2018; Norris, Inglehart, 2001) nustatė, kad moterys politinėje sferoje vis labiau suvokia savo, kaip lyderių, padėtį. Vieni tikisi, kad šis pokytis pakeis vyraujančią politinę kultūrą, politinį planą ir požiūrį į moterų interesus viešajame gyvenime, o kiti baiminasi dėl jų politinio įgalinimo. Jie taip pat atkreipia dėmesį, kad moterų dalyvavimo politikoje pasekmės atsiranda ne iš karto. Vis dėlto, susiklosčius tam tikroms aplinkybėms, jos atsiranda ir tampa akivaizdžios. Tinker (2004) nuomone, moterys turi skirtingus gyvenimo tikslus ir skiriasi jų požiūris į dalyvavimą politikoje. Būtina motyvuoti daugiau moterų aktyviai dalyvauti, kad jos turėtų daugiau galimybių naudotis politine valdžia.

Įvairūs autoriai (Galligan, 2010; Tiessen, 2008; Trimble, Arscott, 2003) teigia, kad moterys geriau keičia politinę struktūrą dėl „natūralių“ arba socialiai susiformavusių moterų savybių. Šis teiginys, grindžiamas moterų kaip motinų tapatybe, vadinamuoju motininio feminizmu. Todėl jei moteris gali pakeisti daugelį kasdienio gyvenimo perspektyvų, siūlau manyti, kad moterys turi galią pakeisti ir politinę sferą bei jos veiklą, turėdamos didesnių lyderystės gebėjimų. Menon (1999) teigia, kad vien tik kvotos gerokai padidins moterų atstovavimą ir padės spręsti joms kylančias problemas, o tai lems sėkmingą dalyvavimą. Pančajato Radžo institucijų (PRI) politika padidino moterų galimybes įgyti politinę galią Indijoje. Daugelis autorių mano, kad Pančajato Radžo institucijų politika padidino valdžios decentralizaciją Indijos vietos savivaldoje (C. Johnson et al., 2005; Mathew, 2003; Palanithurai, 2002; K. Sharma, 1998). Kiti įvardija,

kad tai motyvuoja moteris aktyviai dalyvauti politikoje ir kurti politinę karjerą (Chattopadhyay, Duflo, 2004; Mathew, 2003; M. Mohanty, 1995).

Neturint stiprių lyderystės gebėjimų vietos savivaldoje, moterims lyderėms sunku sėkmingai dirbti Pančajato Radže ir pasiekti politinių galių. Taip yra dėl Indijos visuomenėje egzistuojančios stigmos, kad vyrai yra pajėgesni vadovauti nei moterys (Lenneberg, 1994; Mies, 1975; Richter, 1990; Spary, 2007). Taigi šioje disertacijoje atliekamu empiriniu tyrimu bandoma nustatyti lyderystės bruožus ir įrodyti, kad moterys vietos savivaldos institucijose pasižymi reikšminga lyderyste politinėje srityje, o tai lemia jų politinį įgalinimą.

Todėl šio tyrimo naujumas yra tas, kad nors yra nemažai tyrimų apie moterų dalyvavimo politikoje svarbą, tačiau trūksta pakankamo tyrimo, kuriuo būtų nustatyta, kiek PRI politika daro įtaką moterų politinei lyderystei ir kaip lyderystė savivaldoje sudaro sąlygas moterims įgyti politinių galių. Taip pat labai trūksta tyrimų, kuriuose būtų nustatytos išvados apie socialinius ir kultūrinius iššūkius, su kuriais susiduria išrinktos moterų atstovės Pančajate savo vadovavimo laikotarpiu. Be to, nedaugelyje tyrimų nustatyta vyrų vaidmens svarba moterų politiniam įgalinimui ir tai, kaip išrinkti vyrų atstovai Pančajate suvokia moterų politinį vadovavimą. Šiame tyrime aiškiai nagrinėjami visi šie svarbiausi tikslai, todėl mano tyrimas yra reikšmingas ir naujas moterų įgalinimo tyrimų srityje.

Mokslinė problema

Kerala, kurioje 52 proc. gyventojų sudaro moterys, yra gerai žinoma valstija, kurioje vyrų ir moterų santykis yra teigiamas. Keraloje lyčių santykis pasiskirsto šitaip: 1084 moterys ir 1000 vyrų, palyginti su 1058 moterimis 2001 metais. Įdomu tai, kad 1991–2011 m. vyrų ir moterų santykis nekito. Tačiau verta atkreipti dėmesį į tai, kad nuo 963 vyrų ir moterų 2001 m. įvyko pokytis iki 959 moterų 2011 m. Vis dėlto, 2011 m. surašymo duomenimis, vaikų lyties santykis Keraloje yra geresnis už šalies vidurkį, kuris yra 914. Keralos moterų raštingumo rodiklis yra 92 % – aukščiausias tarp Indijos valstijų. Vis dėlto išlieka nedidelis lyčių vaidmens atotrūkis.

Literatūros analizė rodo, yra akivaizdžiai trūksta tyrimų apie moterų politinį įgalinimą nuo to laiko, kai prieš 25 metus Keraloje, Pančajato Radžo institucijoje, buvo pradėti sprendimai ir imtasi veiksmų, susijusių su politinių galių suteikimu moterims. Valstijų vyriausybės turėtų priimti teisės aktus, kuriais daugiau galių būtų perduota Pančajatams, kad būtų užtikrintas aktyvesnis moterų dalyvavimas planuojant socialinį vystymąsi kaimo lygmeniu ir įgyvendintas valdžios decentralizavimas. Remiantis Balwant Rai Mehta komiteto ir EMS Namboodiripado, vadovaujamo Administracinių reformų komiteto rekomendacijomis, 1960 m. buvo priimtas Keralos Pančajatų įstatymas, kuris įsigaliojo 1962-01-01. Šiuo įstatymu buvo įsteigti 922 grampančajatai, apimančys visas valstijos kaimo vietas. Šiuose Pančajatuose nuo 1964-01-01 įsigaliojo

renkamos tarybos. Šis įstatymas suteikė Pančajatų valdymo organams daug teisių ir suteikė puikų pagrindą kaimo administravimui. Kai kurie Pančajatai buvo pertvarkyti į savivaldybes, suformuojant naujus Pančajatus ir padalijant kelis didesnius Pančajatus. Kai 1994 m. balandžio 23 d. įsigaliojo Keralos Pančajato Radžo įstatymas, buvo 991 grampančajatas. Dabar jų skaičius yra 941 (Pančajatų departamentas, Kerala).

Geriausias pavyzdys – Keralos vietos valdžia, kurioje moterims rezervuota 50 % vietų, įskaitant aukštesnes pareigas. Lyčių įgalinimas politikoje gali būti reikšmingas tik tuo atveju, jei moterys pasieks aukštesnes vietas, pavyzdžiui, parlamentą ir valstijos įstatymų leidžiamąją valdžią. Moterų atstovavimas valstijų įstatymų leidžiamosiose valdžiose ir Indijos parlamente vis dar laikomas nepakankamu. Taip yra visoje Indijoje. Keista, kad moterų padėtis Keraloje yra prastesnė nei daugelyje kitų valstijų ir už šalies vidurkį. Žmonės, suvokdami kitus individus kaip vienas kitą papildančius, pripažįsta, kad reikia kurti visuomenę, kurioje vykdoma abipusė atsakomybė ir pareigos. Jei taip bus, bendras tautos vystymasis kultūringai ir pažangiai judės į priekį. Į šeimą orientuota socialinė tvarka ir abiem pusėms priimtinas gyvenimo būdas nepažeidžia kieno nors teisių ir nekvestionuoja laisvės. Nagrinėdami moterų politinį atstovavimą Keraloje, įsivaizduojame moterų galimybes ir kitus iššūkius. Moterų dalyvavimas vietos valdžios institucijose padidėjo tik dėl Pančajato Radžo institucijos, tačiau moterys vis dar nematomos kaip partijų lyderės. Todėl negalima laikyti, kad moterų politinis įgalinimas yra tvarus, nes suprantame, kad tai įvyko tik dėl išlygų. Moterų vaidmuo politiniuose ir visuomeniniuose judėjimuose užimti vadovaujančias ar aukštesnes pozicijas nebuvo palankus, o tai dar labiau išryškina tolesnių pokyčių poreikį.

Be to, smurtas prieš moteris politikoje, moralinė policija ir lyčių diskriminacija socialinėje ir kultūrinėje srityse vis dar nepasikeitė, o tai trukdo moterims siekti politinės lyderystės ilgesnį laiką. Nors yra tyrimų apie moterų dalyvavimą vietos savivaldos politikoje, tačiau negausu tyrimų, kuriuose būtų tiriama moterų, kurios į vietos savivaldą patenka per PRI politiką, politinė lyderystė vietos savivaldoje, vėliau susijusios socialinės ir kultūrinės problemos, su kuriomis šios moterys susiduria savo vietos savivaldoje, ir vyrų požiūris į moterų politinę lyderystę vietos savivaldoje. Būtina ištirti moterų politinį įgalinimą vietos savivaldoje, nustatant jų politinės lyderystės bruožus, įvairius iššūkius, su kuriais jos susiduria vadovavimo metu, ir vyrų atstovų požiūrį į moteris politines lyderes.

Todėl šios disertacijos **tyrimo problema yra:** kokiais bruožais pasižymi moterų politinė lyderystė ir su kokiais iššūkiais susiduriama?

Tyrimo objektas – moterų politinis įgalinimas per lyderystę.

Tyrimo tikslas – ištirti lyderystės bruožus ir moterų politinio įgalinimo iššūkius

Keralos vietos savivaldos institucijose.

Tyrimo tikslai yra šie:

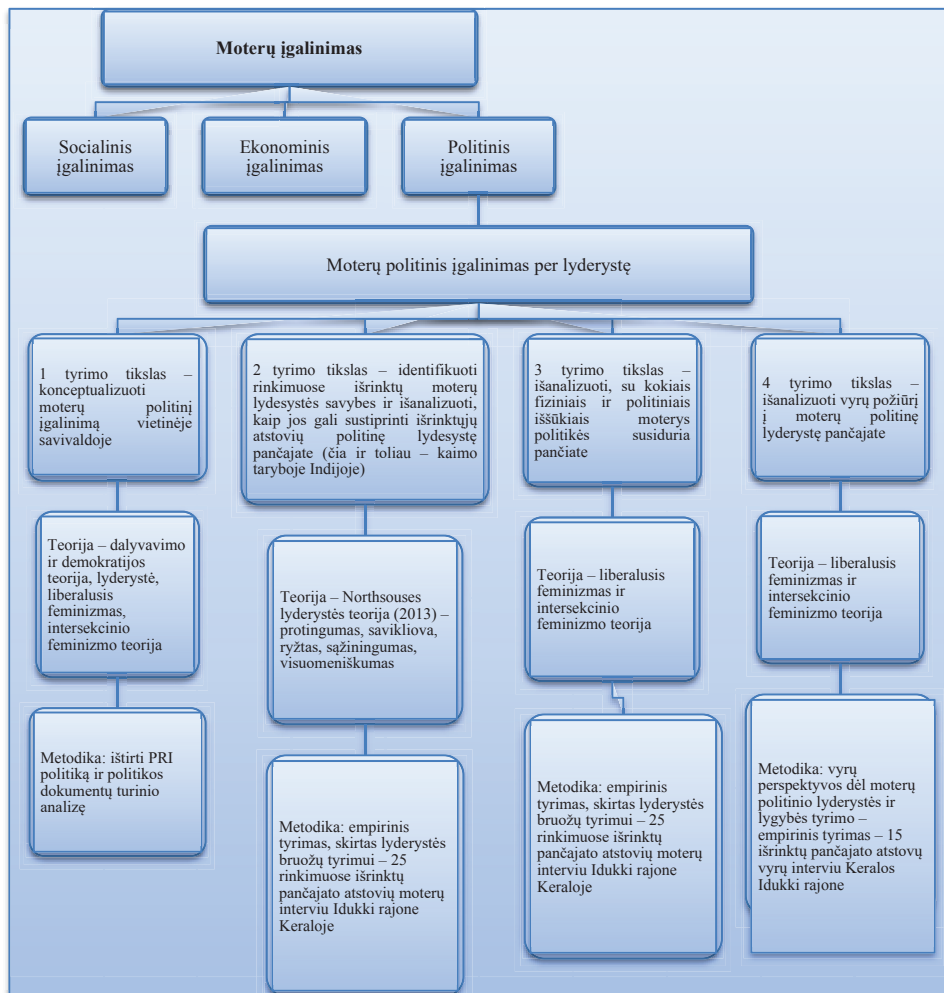
1. Konceptualizuoti moterų politinį įgalinimą vietos savivaldoje.
2. Identifikuoti išrinktų moterų atstovių lyderystės bruožus vietos savivaldoje.
3. Išanalizuoti moterų politinės lyderystės savivaldoje socialinius ir kultūrinius iššūkius.
4. Išanalizuoti vyrų požiūrį į moterų politinę lyderystę Pančajato Radžo institucijose.

Hipotezė / Ginamieji teiginiai

1. Pančajato Radžo politika užtikrina moterų svarbą Indijoje. Dalyvavimas politikoje įgalina moteris ir suteikia joms lygiavertį balsą priimant formalius ir neformalius sprendimus. Priimti politinius sprendimus dirbant visuomenės atstuntųjų labui yra labai svarbu. Moterys lyderės galės įgyvendinti vystymosi politiką visose vietos institucijose ir Pančajatuose, nepriklausomai nuo jų politinio išsilavinimo ar patirties. Piliečiai ir vietos valdžios institucijos sąveikauja abipusiu ryšiu, plėtojant informuotumą ir operatyvumą. Taigi, Pančajato Radžo institucijų politika suteiks daugiau galimybių vadovauti moterims lyderėms.
2. Moterys lyderės Pančajatuose pasižymi stipriomis lyderystės savybėmis ir dėl savo intelekto, pasitikėjimo savimi, ryžto, sąžiningumo ir visuomeniškumo turi politinių galių. Be to, dalyvaudamos politikoje ir priimdamos sprendimus Pančajatuose, jos daro įtaką visuomenei ir kitiems valdymo skyriams.
3. Moterys lyderės Pančajato Radžo institucijose susiduria su socialiniais ir kultūriniais iššūkiais. Dauguma jų kyla dėl patriarchato, seksizmo, ekonominių skirtumų, lygių galimybių nebuvimo, pagarbos stokos, šeimos nepalaikymo, mentoriaus politikoje trūkumo, partiškumo, saugumo stokos, kitų politinių ir religinių organizacijų kišimosi, laiko stokos ir streso. Šios problemos turėjo įtakos kai kurioms lyderėms ir neleido joms kandidatuoti būsimuose rinkimuose.
4. Vyrų, išrinktų į Pančajatą, pripažįstama ir sutinkama su moterų politinių galių suteikimo ir vadovavimo svarba. Jie mano, kad vyrai turėtų labiau stengtis skatinti moterų dalyvavimą politikoje. Jie teigia, kad vyrų veikla ir skatinimo idėjos taip pat turėtų įgalinti moteris politikoje. Jie taip pat pripažįsta, kad moterys turi geresnių organizacijų įgūdžių ir gali valdyti taip pat veiksmingai kaip ir vyrai. Tačiau vyrai lyderiai įvardija, kad moterys lyderės susiduria su finansiniais suvaržymais, kurie trukdo joms siekti politinės karjeros ar įgyvendinti kitus darbus.

Teorinis moterų politinių galių tyrimo modelis

Mano disertacijos moterų politinio įgalinimo tyrimo teorinis modelis pateiktas 1 paveiksle.

1 pav. Moterų politinio įgalinimo tyrimo teorinis modelis (sudaryta autorės)

Pagrindinės daktaro disertacijoje ginamos tezės:

1. Indijoje labai svarbi yra Pančajato Radžo sistemos politika, užtikrinanti moterų svarbą politinėje srityje. Dalyvavimas politikoje suteikia moterims daugiau galių ir užtikrina, kad priimant formalius ir neformalius sprendimus su jomis būtų elgiamasi vienodai. Priimant politinius sprendimus reikšminga dirbti dėl marginalizuotų žmonių gerovės. Moterys lyderės galės įgyvendinti vystymosi politiką vadovaudamos visoms vietos įstaigoms ir Pančajatams, nepriklausomai nuo jų politinio išsilavinimo ar patirties. Informuotumas ir operatyvumas plėtojamas per abipusį piliečių ir vietos valdžios institucijų bendravimą. Įgyvendinus Pančajato Radžo institucijų politiką, moterys lyderės turės daugiau galimybių pademonstruoti savo lyderystę.
2. Savo Pančajatuose moterys lyderės demonstruoja stiprias lyderystės savybes ir įgyja politinių galių dėl savo gebėjimų tokiose srityse kaip intelektas, pasitikėjimas savimi, ryžtas, sąžiningumas ir visuomeniškumas. Šios savybės leidžia joms sėkmingai eiti įvairias pareigas savo Pančajatuose, įskaitant valdymą, dalyvavimą politikoje, sprendimų priėmimą Pančajato lygmeniu, geresnius administracinius įgūdžius ir įtaką visuomenei bei kitiems valdymo segmentams.
3. Moterys, užimančios vadovaujančias pareigas Pančajato Radžo institucijose, per visą savo karjerą susiduria su įvairiais socialiniais ir kultūriniais iššūkiais. Tai patriarchatas, seksizmas, ekonominė nelygybė, lygių galimybių nebuvimas, pagarbos stoka, nepakankamas šeimos palaikymas, diskriminacija darbe, mentoriaus nebuvimas, priklausomybė nuo konkrečios politinės partijos, nesijautimas saugiai, kitų politinių ir religinių organizacijų kišimasis, laiko stoka, stresas, smurtas prieš moteris lyderes, kibernetinio smurto baimė ir kt. Patriarchatas, seksizmas ir ekonominė nelygybė – tai tik kelios problemos. Kai kurioms lyderėms šie iššūkiai padarė didelę įtaką ir dėl savo neigiamos patirties jos nusprendė nebekandidatuoti kituose rinkimuose.
4. Vyrai, išrinkti į Pančajatą, pripažįsta ir sutinka su moterų politinių galių suteikimo ir vadovavimo svarba, remdamiesi savo lyčių lygybės suvokimu ir nuomone apie moterų vadovavimo integravimą. Jie mano, kad vyrai turėtų atlikti svarbesnį vaidmenį skatinant moteris dalyvauti politikoje. Jie taip pat mano, kad vyrų veikla ir skatinimo idėjos turėtų būti nukreiptos į moterų įgalinimą politinėje arenoje. Be to, jie pripažįsta, kad moterų organizaciniai gebėjimai yra didesni nei vyrų ir kad jos gali atlikti valdymo pareigas lygiai taip pat kokybiškai kaip ir vyrai. Kita vertus, vadovai vyrai pabrėžia, kad moterys vadovės susiduria su didesniais finansiniais suvaržymais nei vyrai, o tai trukdo joms aktyviai dalyvauti politinėje karjeroje ir susikonscentruoti į kitus darbus.

TYRIMŲ METODOLOGIJA

Pusiau struktūruotas interviu. 2018–2019 m. iš viso buvo atlikta 40 pusiau struktūruotų interviu. 25 iš jų buvo su išrinktomis moterimis pirmininkėmis 25-iose Indijos Keralos valstijos Idukki rajono Pančajatuose. Jais siekiama atskleisti išrinktų moterų pirmininkių Pančajatuose lyderystės bruožus ir stebėti jų gebėjimus valdyti, dalyvauti politikoje, priimti sprendimus Pančajatuose, didinti administracinius įgūdžius ir daryti įtaką visuomenei atitinkamuose regionuose. Tos pačios dalyvės taip pat dalyvavo nustatant įvairius socialinius ir kultūrinius iššūkius, su kuriais jos susidūrė vadovaudamos atitinkamiems Pančajatams.

Siekiant nustatyti vyrų požiūrį į moterų politinę lyderystę Pančajate, atlikti pusiau struktūruoti interviu, kuriuose dalyvavo 15 išrinktų vyrų atstovų iš įvairių Keralos Idukki rajono Pančajatų. Pusiau struktūruoto interviu su vyrais metu daugiausia dėmesio buvo skiriama išsiaiškinti vyrų požiūrį į moterų lyderystę valdant Pančajatus.

Kokybinė turinio analizė. Buvo atlikta kokybinė turinio analizė, kurios metu įvertinti moterų lyderių lyderystės bruožai ir socialiniai bei kultūriniai iššūkiai 25-iose Idukki rajono, esančio pietinėje Indijos Keralos valstijoje, Pančajatuose.

Atlikus atrinktų Pančajatų, kuriuose pirmininkauja moteris, empirinį tyrimą, pavyko nustatyti pagrindinius moterų pirmininkių lyderystės bruožus ir rodiklius kiekviename Pančajate. Taip pat atskleisti socialiniai ir kultūriniai iššūkiai, su kuriais susiduria atrinkto Pančajato vadovė, ypač vadovavimo laikotarpiu, trunkančiu iki 5 metų kadencijos.

Vyrų požiūrio į moterų lyderystę tyrimo rezultatai atskleidė, kad Pančajato nariai vyrai rodo didelę paramą moterų lyderystei ir mano, kad daugiau moterų Pančajato valdyme leis visuomenei pripažinti ir remti moterų įgalinimą politinėje sferoje.

Disertacijos struktūra. Disertaciją sudaro įvadas ir trys pagrindinės dalys, apimančios teorinius, metodologinius ir empirinius tyrimo aspektus, išvados, naudotos literatūros sąrašas ir priedai.

Teorinėje disertacijos dalyje „Moterų politinio įgalinimo teoriniai pagrindai“ aptariama moterų politinio įgalinimo samprata ir rūšys. Apžvelgiamos įvairios moterų politinio įgalinimo analizės ir politinio įgalinimo ypatumai, identifikuojant moterų politinį įgalinimą pasauliniame kontekste. Jame taip pat aiškinama teorinė politinio įgalinimo sistema. Moterų galimybės dalyvauti socialinėje, kultūrinėje ir politinėje veikloje yra esminės moterų lyčių lygybei ir gerovei užtikrinti. Kai kuriose šalyse, daugiausia Azijoje, yra daug apribojimų moterims išeiti iš namų ir dirbti įvairius darbus, ypač religinėse bendruomenėse. Todėl moterys gali pasiekti socialinio įgalinimo tik tada, jei įvairių agentūrų ištekliai praktikuojami socialiniu, ekonominiu ir politiniu požiūriu. Patriarchatas vengia moterų finansinio,

socialinio, švietimo, kalbinio ir dvasinio dalyvavimo ir draudžia rodyti su tuo susijusius gebėjimus ir galimybes. Moterų lyderystė ir dalyvavimas rinkimuose buvo ribojami nuo vietinio iki pasaulinio lygmens. Per lyderystę moterys gali daryti didesnę įtaką valdžiai. Todėl labai svarbu geriau suprasti moterų politinį įgalinimą didinant jų lyderystę. Šiame tyrime autorė rėmėsi keturiomis teorijomis: Carole Pateman (1970) Dalyvavimo ir demokratijos teorija, Northouse (2013) Lyderystės teorija, Johno Stuardo Milo Liberaliuoju feminizmu ir Kimberlė Crenshaw (1989) Tarpsektorinio feminizmo teorija. Visos šios teorijos buvo įtrauktos į pirmąjį skyrį. Skyriaus pabaigoje pateikiamas teorinis disertacijos moterų politinio įgalinimo tyrimo modelis.

Antroje disertacijos dalyje „Tyrimo metodologija“ pateikiama empirinio tyrimo metodologija. Joje pristatomas Keralos Idukki rajono Idukki apygardos 25-iuose Pančajatuose išrinktų moterų lyderių lyderystės bruožų tyrimas. Daugiausia dėmesio skiriama socialiniams ir kultūriniais iššūkiams, su kuriais jos susiduria vadovavimo laikotarpiu, nustatyti. Tyrimo metu taip pat atliktas empirinis tyrimas su 15 Idukki rajono išrinktų vyrų atstovų, siekiant nustatyti vyrų požiūrį į moterų politinę lyderystę. Šiame skyriuje taip pat pateikiami sociodemografiniai tyrimo dalyvių duomenys.

Trečiojoje disertacijos dalyje „Empirinis tyrimas“ pateikiami empirinio tyrimo rezultatai. Šioje dalyje daugiausia dėmesio skiriama informacijai apie įvairius moterų pirmininkių lyderystės bruožus atrinktuose Pančajatuose. Taip pat parodomi jų socialiniai ir kultūriniai iššūkiai vadovavimo laikotarpiu. Be to, čia pateikiamas vyrų požiūris į moterų vadovavimą politikoje, ypač Pančajatuose.

Disertaciją sudaro 250 puslapiai, 17 paveikslų ir 17 lentelių, 3 priedai. Literatūros sąrašą pateikta 412 literatūros šaltinių.

IŠVADOS

1. Pirmasis šio tyrimo tikslas buvo konceptualizuoti moterų politinį įgalinimą vietos savivaldoje per Pančajato Radžo institucijų politiką. Dėl šios politikos įgyvendinimo Keraloje politikoje gali dalyvauti daugiau moterų, o tai sudaro sąlygas jų politiniam įgalinimui. Vietos savivaldos institucijoje dirbant 50 proc. moterų ir 50 proc. vyrų, decentralizavus galią vietos savivaldai, sukuriama situacija, kai žmonės gali dalyvauti demokratijos vystyme. Todėl Indijoje Pančajato Radžo sistemos politika yra esminė ir užtikrina moterų reputaciją. Dalyvavimas politikoje padeda įgalinti moteris ir leidžia joms turėti vienodą reikšmę priimant formalius ir neformalius sprendimus. Priimant įvairius politinius sprendimus būtina dirbti dėl marginalizuotos visuomenės gerovės. Visose vietinėse institucijose ir Pančajatuose moterys lyderės, nepaisant jų politinio išsilavinimo ar politinės patirties, savo vadovavimu galės įgyvendinti vystymosi politiką. Todėl moterys lyderės gaus daugiau galimybių pasireikšti kaip lyderės, įgyvendindamos Pančajato Radžo institucijų politiką.

Šiame pirmajame uždavinyje galima įžvelgti vieną iš svarbiausių teorinių atitikčių, susijusių su liberaliuoju feminizmu. Liberaliojo feminizmo koncepcija pasisako už vienodą moterų ir vyrų atstovavimą teisinėmis priemonėmis. Šiuo atveju galima pastebėti, kad 1991 m. Pančajato Radžo įstatymo įgyvendinimas, suteikiant išlygą vietos savivaldos nariams per lyderystę, pats savaime įgyvendina naują liberaliojo feminizmo idėją. Taip užtikrinama, kad vietos savivaldos politinėje sferoje moterys kartu su vyrais gautų vienodą atstovavimą per lyderystę. Liberaliojo feminizmo reikšmė pirmajam tikslui yra ta, kad liberalusis feminizmas pasisako už moterų atstovavimą ir dalyvavimą kartu su vyrais politiniame lygmenyje, tačiau jis reiškia, kad šis politinis atstovavimas ir lygiavertis dalyvavimas turėtų vykti viešojoje, o ne privačioje sferoje. Čia taip pat galima pastebėti, kad tai pateisina 1991 m. Pančajato Radžo akto idėją, nes moterų atstovavimas ir lygiavertis dalyvavimas per lyderystę užtikrinamas viešojoje ir politinėje sferoje. Todėl liberaliojo feminizmo idėja aiškiai atitinka pirmojo tikslo koncepciją.

2. Antrasis tikslas – nustatyti išrinktų moterų atstovių lyderystės bruožus ir išanalizuoti, kaip tai stiprina jų politinę lyderystę Pančajate. Rezultatai rodo, kad moterys vietos valdžios atstovybėse yra stiprios lyderės, turinčios politinės galios. Pirma, politinis lyderis turi būti protingas ir gerai orientuotis politinėje arenoje. Asmuo turi pasitikėti savimi kaip lyderis. Pasitikėjimas savimi leidžia asmeniui efektyviau ir veiksmingiau atlikti savo pareigas. Politikas turi būti komunikabilus, jei nori dirbti visų be išimties labui. Lyderis gali įvertinti, spręsti ir prireikus įsikišti. Veiksmingais politiniais aktyvistais ir lyderiais gali būti tik tie, kurie gali daryti įtaką žmonėms įvairiais visuomenės lygmenimis. Taigi bet kuris politinis lyderis turi būti gerai žinomas bendruomenėje, atsidavęs žmonėms ir jų mėgstamas. Taigi tik malonus ir charizmatiškas lyderis gali daryti įtaką

bendruomenei. Kitas aspektas – pasitikėjimas savimi, savo stipriųjų pusių analizė, pasitikėjimo savimi ir savigarbos stiprinimas. Bendruomenėje vadovas, priimdamas sprendimus, turi pasitikėti savimi. Tik savimi pasitikintis lyderis gali suburti komandą bendruomenei tobulinti. Šis tyrimas rodo, kad moteriai lyderi reikia bendruomenės, šeimos, draugų ir bendradarbių pagalbos ir palaikymo, kad jai pasisektų.

Rezultatai rodo, kad lyderė, kuri ryžtingumu patvirtina ir sustiprina politinę lyderystę, yra gerai priimama visuomenėje. Jų valia priimti sprendimus padeda lyderiui dirbti. Tik vienas lyderis gali atlikti savo pareigas, išlikti ramus krizės metu ir išspręsti problemas. Norint, kad jo administracija būtų sėkminga, reikia lyderio, kuris uoliai ir sutelktai vykdytų savo pareigas, dirbtų kartu dėl bendro tikslo ir į savo administraciją įneštų novatoriškų idėjų. Tik ryžtingas ir nuoširdus vadovas gali paskatinti kitus, ypač kolegas ir skirtingų profesijų žmones, skatinti ir įgyvendinti idėjas. Vadovas turi veikti drąsiai ir ryžtingai stichinių nelaimių ir epidemijų metu. Pančajate, kuriame tiek daug skirtumų, kaimo vadovas nuspręs, ar jam tinka lyderis, kuris kruopščiai analizuoja ir vienodai elgiasi su visais žmonėmis. Taigi tyrimas rodo, koks svarbus politikoje lyderio sąžiningumas. Norint būti jautriam, žinoti kitų poreikius, reikšti rūpestį jų gerove ir įgyvendinti politikos pokyčius, reikia bendradarbiauti linkusio lyderio. Lyderiai turi bendrauti su žmonėmis, kad parodytų lyderio savybes. Galiausiai politikui būtina charizmatiška lyderystė. Charizmatiškas lyderis yra aktyvus ir produktyvus, nustatantis puikias žmonių savybes, analizuojantis savo vadovavimą ir darantis pokyčius. Tokiu atveju tik charizmatiškas lyderis gali ištaisyti visuomenės klaidas. Charizmatiškas politinis lyderis gali gyventi moralioje bendruomenėje ir būti mylimas žmonių. Charizmatiškas politinis lyderis taip pat gali suvienyti savo pasekėjus, vadovauti kitiems ir įskiepyti gerą elgesį. Toks lyderis gali planuoti ir derėtis su aukšto lygio tarnybomis ir pareigūnais. Moterys lyderės Pančajatuose pasižymi stipriomis lyderiškomis savybėmis ir turi politinių galių dėl savo intelekto, pasitikėjimo savimi, ryžto, sąžiningumo ir visuomeniškumo. Be to, jos daro įtaką visuomenei ir kitiems valdymo skyriams, nes turi daugiau administracinių įgūdžių ir dalyvauja politikoje.

Kalbant apie antrąjį tikslą, liberaliojo feminizmo koncepcija taip pat turi didelę reikšmę. Esminis liberaliojo feminizmo tikslas buvo suteikti moterims daugiau teisių visuose viešosios sferos lygmenyse – tiek švietimo, tiek sveikatos apsaugos, tiek politinio dalyvavimo. 1991 m. Pančajato Radžo įstatymu buvo užtikrintas moterų politinis atstovavimas, taip suteikiant joms nemažai galimybių patekti į viešąją sferą. Per šį atstovavimą jos galėjo išsiugdyti įvairius gebėjimus, tokius kaip lyderystė, pasitikėjimas, ryžtas, charizmatiškumas, kurie leistų joms būti geromis lyderėmis ir teikti visuomenei įvairias vystymosi priemones. Dar vienas iš svarbių aspektų, kurį galima priskirti liberaliajam feminizmui, yra tai, kad nors liberalusis feminizmas neteikė didelės reikšmės heteronormatyvių atributų ar patriarchyto aspektui visuomenėje, tačiau šiame tyrime bandoma įžvelgti, kaip

patriarchato aspektas bando paveikti moterų politinę lyderystę ir stabdo jas politiniame procese. Tyrime buvo atsižvelgta tiek į teigiamus liberaliojo feminizmo bruožus, tiek į jo trūkumus, empirinio tyrimo metu bandant išsiaiškinti, kaip šio neigiamo aspekto būtų galima išvengti ir ištaisyti.

3. Trečiasis tikslas – išanalizuoti socialinius ir kultūrinius iššūkius, susijusius su moterų politine lyderyste Pančajate. Rezultatai paaiškina socialinius ir kultūrinius sunkumus, su kuriais susiduria išrinktos moterų atstovės vietos savivaldoje. Rezultatai rodo, kad susiduriama su įvairiais iššūkiais, tokiais kaip patriarchatas, seksizmas, ekonominė nelygybė, galimybės naudotis lygiomis galimybėmis nebuvimas, pagarbos stoka, šeimos struktūra, diskriminacija darbe, žinių apie lyčių lygybę visuomenėje stoka, mentorių politikoje trūkumas, asmenų mąstysena, priklausomybė nuo konkrečios partijos, saugumo jausmas, dalyvavimo ir įsitraukimo jausmas, vertinimo jausmas, įtakos jausmas, autentiškumo jausmas, atpažinimas, dėmesys ir pagarba įvairovei, kultūrinis jautrumas moterų lyderystei, segregacija bendruomenės lygmeniu, kitų religinių organizacijų kišimasis, ribotos galimybės patekti į aukštesnes administracijos institucijas, stereotipai, tinkamo dėmesio moterims lyderėms trūkumas, laiko stoka, stresas, smurtas prieš moteris lyderes, darbo vietos lankstumas, lyčių barjerai, vyriškumas ir kibernetinės prievartos baimė trukdo moterims daryti aktyvią politinę karjerą. Todėl šie iššūkiai daro didelį neigiamą poveikį moterų politiniam įgalinimui. Interviu dalyvavo įvairios moterys lyderės, kurios teigė, kad moterys lyderės turi dirbti daugiau nei vyrai lyderiai, kad pelnytų visuomenės pagarbą ir palankumą. Kitais atvejais moterys lyderės teigė, kad kilus nesutarimams dėl aukščiausio rango pareigūnų, jų palaikymas būtų menkas. Visos moterys lyderės turi būti psichologiškai pasirėmusios ir drąsiai spręsti visas problemas.

Vienas iš svarbiausių šiame tyrime aptartų klausimų yra įvairūs psichologinio ir fizinio priekabiavimo prie moterų politikoje scenarijai, pavyzdžiui, pačių žmonių ar kelių partijų ignoravimas ir išnaudojimas. Kai kurie šiame tyrime dalyvavę lyderiai atvirai teigė, kad kultūros, kuriose gyvena piktybiškos ir žalingos asmenybės, gali kenkti moterims, pirmiausia per žiniasklaidos mechanizmus. Moterų atsakomybė – aktyviai dalyvauti artėjančiuose rinkimuose ir vėl užimti lyderių pozicijas. Taip pat būtina suprasti, kad moterys šiandien nuo politinio darbo traukiasi dėl įvairių socialinių formų pažeminimo ir niekinimo. Todėl visavertę moterų dalyvavimą politikoje ir tvarų politinį vystymąsi galima pasiekti tik tada, jei žmonės dirbs kartu ir visapusiškai tam pritars. Šiame tyrime dalyvavusios moterys lyderės suformulavo įvairias politikos kryptis savo Pančajatų plėtros procese, taip užmegzdamos draugiškus santykius su aukščiausiais pareigūnais, o tai rodo, kad moterys lyderės daro įtaką politinei arenai. Kartu moterys lyderės dėl savo užjaučiančios prigimties dažniau pabrėžia moterų, vaikų ir pagyvenusių žmonių apsaugą.

Tyrimas taip pat parodė, kad daugumoje Pančajatų moterys lyderės vykdo moterų įgalinimo programas, siekdamos kovoti su visuomenėje didėjančiu smurtu ir

suteikti moterims ir vaikams aukštąjį išsilavinimą bei savignos įgūdžius. Todėl moterys lyderės, pasitelkdamos savo charizmą, gali geriau suprasti ir išspręsti visas išskirtinių įgūdžių problemas nei vyrai. Dėl to šis tyrimas yra reikšmingas moksliniu požiūriu. Iš šio tyrimo matyti, kad Pančajato Radžas vaidina labai svarbų vaidmenį darant įtaką moterims lyderėms, kad jos galėtų paveikti politinę sceną.

Kita sąvoka, kuriai šiame kontekste reikia skirti ypatingą reikšmę, yra susijusi su tarpsektoriniu feminizmu. Kadangi trečiuoju tikslu bandoma įžvelgti įvairias savybes, kurias moterys politinės lyderės išsiugdo eidamos vadovaujančias pareigas, galima pastebėti, kad vienas iš reikšmingų apribojimų, trukdančių joms išsiugdyti šias savybes, yra šioje visuomenėje giliai įsišaknijęs patriarchalinis mąstymas ir vyrų dominavimas. Čia svarbią reikšmę įgyja tarpsektorinio feminizmo sąvoka. Remiantis tarpsektoriniu feminizmu galima pastebėti, kad nors diskriminacija yra susijusi su tam tikra sąvoka, pavyzdžiui, lytimi, kaip šio tyrimo atveju – su vyrų dominavimu visuomenėje ir jos patriarchaliniu mąstymu, tačiau galima pabrėžti, kad egzistuoja giliai įsišaknijęs ir esminis ryšys, kuris lemia šią patriarchalinio vyrų dominavimo ir moterų pavergimo politinėje ir socialinėje kultūrinėje srityje sąvoką. Todėl moterų lyderystės politinėse institucijose tyrimas per tarpsektorinio feminizmo prizmę turi didelę reikšmę šiam, trečiajam, tikslui.

4. Ketvirtasis tikslas buvo išanalizuoti vyrų požiūrį į moterų politinę lyderystę Pančajate. Gauti rezultatai paaiškina socialines ir kultūrines kliūtis, su kuriomis susiduria išrinktos moterys pareigūnės. Kliūčių, kurias reikia įveikti, yra daugybė: patriarchatas, seksizmas, ekonominė nelygybė, lygių galimybių trūkumas, nepagarba šeimai, diskriminacija darbe, žinių apie lyčių lygybę stoka, politinių mentorių trūkumas, asmens mąstysena, priklausomybė nuo konkrečios politinės partijos ir kt. Todėl egzistuoja šios kliūtys, trukdančios moterims įgyti politinių galių. Kelios moterys lyderės teigė, kad norėdamos pelnyti visuomenės pagarbą ir palankumą, jos turi stengtis labiau nei vyrai lyderiai. Kitos išreiškė susirūpinimą, kad kilus nesutarimams dėl aukščiausių pareigūnų, parama bus menka. Visos moterys lyderės turi būti psichologiškai pasirengusios pasitikti iššūkius, nepriklausomai nuo užimamų pareigų.

Moterys politikoje patiria įvairias psichologinio ir fizinio priekabiavimo apraiškas, taip pat visuomenės arba kelių politinių partijų ir frakcijų nepriežiūrą ir išnaudojimą. Kai kurie tyrimo lyderiai atvirai teigė, kad piktavalės ir žalingos asmenybės, kultūros gali pakenkti moterims ir kad tai ypač aktualu kalbant apie žiniasklaidą. Moterys turėtų aktyviai dalyvauti artėjančiuose rinkimuose ir susigrąžinti vadovaujančias pozicijas. Reikia pripažinti ir tai, kad šiandien moterys vengia politinio darbo dėl įvairių socialinės degradacijos formų. Tik bendromis pastangomis galima užtikrinti visavertį moterų dalyvavimą politikoje ir ilgalaikį politinį vystymąsi. Šiame tyrime dalyvavusios moterys lyderės kūrė savo Pančajatų plėtros politiką, užmezgė draugiškus santykius su aukšto rango pareigūnais ir pademonstravo savo gebėjimą daryti įtaką politinėje sferoje.

Moterys lyderės dažniau nei vyrai dėl savo užuojautos teikia pirmenybę moterų, vaikų ir pagyvenusių žmonių apsaugai. Remiantis tyrimo išvadomis, dauguma Pančajatų turi moterų inicijuojamas įgalinimo programas, kuriomis siekiama kovoti su didėjančiu smurtu ir suteikti moterims ir vaikams išsilavinimą bei savigynos įgūdžių. Taip susiklosto, nes moterys vadovės geriau nei vyrai suvokia ir sprendžia problemas. Dėl to šis tyrimas yra reikšmingas mokslinės vertės požiūriu. Remiantis šio tyrimo išvadomis, Pančajato Radžas daro didelę įtaką moterims politinėms lyderėms.

Čia matyti, kad ketvirtasis tikslas aiškiai atitinka liberaliojo feminizmo sampratą. Kadangi liberaliojo feminizmo koncepcija pasisako už vienodą moterų atstovavimą kartu su vyrais, 1991 m. Pančajato Radžo įstatymas ne tik palengvina vienodą moterų atstovavimą kartu su vyrais, bet ir keičiasi vyrų suvokimas priimant moterų vaidmenis politinėje sferoje ir suvokiant moterų lyderystės poreikį visuomenėje. Empirinis tyrimas rodo, kad šis aspektas yra svarbus, nes vyrai atstovai ir Pančajato lyderiai taip pat teigia, kad jie vertina moterų darbo kokybę ir indėlį į Pančajatą, taip pat kad keičiasi vyrų atstovų ir visuomenės, kurioje dominuoja vyrai, mąstymas ir suvokimas apie moterų lyderystę. Tai rodo, kad liberaliojo feminizmo koncepcija aiškiai dera su nauja 1991 m. Pančajato Radžo įstatymo idėja, kuri palengvina moterų politinę lyderystę vietos savivaldos lygmeniu.

LITERATŪROS SĄRAŠAS

1. AFRIDI, F. (2010). Women's empowerment and the goal of parity between the sexes in schooling in India. *Population Studies*, 64(2), 131–145.
<https://doi.org/10.1080/00324721003774544>
2. AKCHURIN, M., & LEE, C.-S. (2013a). Pathways to Empowerment: Repertoires of Women's Activism and Gender Earnings Equality. *American Sociological Review*, 78(4), 679–701.
<https://doi.org/10.1177/0003122413494759>
3. CELIS, K., & LOVENDUSKI, J. (2018). Power struggles: Gender equality in political representation. *European Journal of Politics and Gender*, 1, 149–166.
<https://doi.org/10.1332/251510818X15272520831085>
4. CHATHUKULAM, J., & JOHN, M. S. (2000). Empowerment of Women Panchayat Members: Learning from Kerala (India). *Asian Journal of Women's Studies*, 6(4), 66–101.
5. DUTTA, N., & BHAKTA, K. (2017). Women Empowerment: Dimensions, Needs and Hurdles in India. *International Journal of Commerce and Management Research*, 5.
6. FARRE, L. (2013). The Role of Men in the Economic and Social Development of Women: Implications for Gender Equality. *The World Bank Research Observer*, 28(1), 22–51.
<https://doi.org/10.1093/wbro/lks010>
7. GHANI, E., MANI, A., & O'CONNELL, S. D. (2013). *Can Political Empowerment Help Economic Empowerment? Women Leaders and Female Labor Force Participation in India*. The World Bank. <https://doi.org/10.1596/1813-9450-6675>
8. HAZARIKA, D. (n.d.). *Women Empowerment in India: A Brief Discussion*. 4.
9. IYER, L., MANI, A., MISHRA, P., & TOPALOVA, P. (2012). *The Power Of Political Voice: Women's Political Representation And Crime In India*. 53.
10. JOHNSON, C., DESHINGKAR, P., & START, D. (2005). Grounding the State: Devolution and Development in India's

Panchayats. *Journal of Development Studies*, 41(6), 937–970.
<https://doi.org/10.1080/00220380500155197>

11. JOHNSON, PAMELA. S., & JOHNSON, JENNIFER. A. (2001). The Oppression of Women in India. *Violence Against Women*, 7(9), 1051–1068. <https://doi.org/10.1177/10778010122182893>
12. KABEER, N. (1989). *Monitoring poverty as if gender mattered A methodology for rural Bangladesh*.
13. KABEER, N. (1999). Resources, Agency, Achievements: Reflections on the Measurement of Women's Empowerment. *Development and Change*, 30(3), 435–464.
<https://doi.org/10.1111/1467-7660.00125>
14. KANTOR, P. (2003). Women's Empowerment Through Home-based Work: Evidence from India. *Development and Change*, 34(3), 425–445. <https://doi.org/10.1111/1467-7660.00313>
15. KARLEKAR, M. (2004). A Note on the Empowerment of Women. *Indian Journal of Gender Studies*, 11(2), 145–155.
<https://doi.org/10.1177/097152150401100201>
16. KEMP, A., & BERKOVITCH, N. (2020). Uneasy passages between neoliberalism and feminism: Social inclusion and financialization in Israel's empowerment microfinance. *Gender, Work & Organization*, 27(4), 507–526.
<https://doi.org/10.1111/gwao.12400>
17. LEE, M., & KOH, J. (2001). Is empowerment really a new concept? *The International Journal of Human Resource Management*, 12(4), 684–695. <https://doi.org/10.1080/713769649>
18. LENNEBERG, C. (1994). Women and political leadership in India: Able politicians or token presences? *Asian Studies Review*, 17(3), 6–14.
<https://doi.org/10.1080/03147539408712945>
19. MALHOTRA, A., SCHULER, S. R., & BOENDER, C. (2002). *Measuring Women's Empowerment*. 59.
20. MATHEW, G. (2003). Panchayati Raj Institutions and Human Rights in India. *Economic and Political Weekly*, 38(2), 155–162.
<https://www.jstor.org/stable/4413076>
21. MENON, K. (n.d.). *Politics in Kerala*. 12.
22. MIES, M. (1975). Indian women and leadership. *Bulletin of*

- Concerned Asian Scholars*, 7(1), 56–61.
<https://doi.org/10.1080/14672715.1975.10406363>
23. MOHANTY, M. (1995). On the Concept of “Empowerment.” *Economic and Political Weekly*, 30(24), 1434–1436.
<https://www.jstor.org/stable/4402876>
 24. MOSEDALE, S. (2005a). Assessing women’s empowerment: Towards a conceptual framework. *Journal of International Development*, 17(2), 243–257. <https://doi.org/10.1002/jid.1212>
 25. NAYAK, P., & MAHANTA, B. (2009, January 6). *Women Empowerment in India* [MPRA Paper]. <https://mpra.ub.uni-muenchen.de/24740/>
 26. NORRIS, P., & Inglehart, R. (2001). Cultural Obstacles to Equal Representation. *Journal of Democracy*, 12(3), 126–140.
<https://doi.org/10.1353/jod.2001.0054>
 27. NORTHOUSE, P. G. (2013). *Leadership: Theory and practice*. SAGE.
 28. OXAAL, Z., Sweden, Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete, & Gender Equality Unit. (1997). *Education and poverty: A gender analysis*. Institute of Development Studies at the University of Sussex.
<http://www.ids.ac.uk/bridge/reports/re53.pdf>
 29. PALANITHURAI, G. (2002). *Dynamics of New Panchayati Raj System in India: Panchayati raj and multi-level planning*. Concept Publishing Company.
 30. PATEMAN, C. (1970). *Participation and Democratic Theory* (1st ed.). Cambridge University Press.
<https://doi.org/10.1017/CBO9780511720444>
 31. PURUSHOTHAMAN, S. (1998). Empowerment of Women in India—Grassroots Women’s Networks and the State. *Asia-Pacific Journal of Rural Development*, 8(1), 109–111.
<https://doi.org/10.1177/1018529119980107>
 32. CALMAN, L. J. (2019). *Toward Empowerment: Women And Movement Politics In India*. Routledge.
 33. PURUSHOTHAMAN, S. (1998). Empowerment of Women in India—Grassroots Women’s Networks and the State. *Asia-Pacific Journal of Rural Development*, 8(1), 109–111.
<https://doi.org/10.1177/1018529119980107>

34. RAO, M. K. (2005). *Empowerment of Women in India*. Discovery Publishing House.
35. RICHTER, L. K. (1990). Exploring Theories of Female Leadership in South and Southeast Asia. *Pacific Affairs*, 63(4), 524–540. <https://doi.org/10.2307/2759914>
36. SPARY, C. (2007). Female Political Leadership in India. *Commonwealth & Comparative Politics*, 45(3), 253–277. <https://doi.org/10.1080/14662040701516821>
37. SHARMA, K. (1998). *Power vs. representation: Feminist dilemmas, ambivalent state and the debate on reservation for women in India*. <http://archive.nyu.edu/handle/2451/34258>
38. CHATTOPADHYAY, R., & DUFLO, E. (2004). Women as Policy Makers: Evidence from a Randomized Policy Experiment in India. *Econometrica*, 72(5), 1409–1443. <https://doi.org/10.1111/j.1468-0262.2004.00539.x>
39. SINGH, M. K. (2018). Gender and women empowerment approaches: Interventions through PRIs and CSOs in Northern India. *Women's Studies International Forum*, 71, 63–67. <https://doi.org/10.1016/j.wsif.2018.10.002>
40. TRIMBLE, L., & Arscott, J. (2003). *Still Counting: Women in Politics Across Canada*. University of Toronto Press.
41. UN IANWGE (2005). *Report of the Fourth Session of the Inter-Agency Network on Women and Gender Equality*. New York.

PUBLIKACIJŲ SĄRAŠAS

1. [S4; LT; OA] Varghese, Titty. Panchayat Jagratha Samithi role on violence against women and children in Kerala // Viešojo politika ir administravimas = Public policy and administration. Kaunas : KTU. ISSN 1648- 2603. eISSN 2029-2872. 2021, t. 20, nr. 1, p. 70-84. DOI:10.5755/j01.ppaa.20.1.28262. [Scopus; Academic Search Complete; Central & Eastern European Academic Source (CEEAS)]. [CiteScore: 2,20; SNIP: 0,879; SJR: 0,409; Q1 (2019, Scopus Sources)] [Laukas: S 002] [Ivestis: 1,000].
2. [S4; LT] Varghese, Titty. Women's political participation and leadership in India: examining the challenges = Moterų politinis dalyvavimas ir lyderystė Indijoje: Iššūkių nagrinėjimas // Viešojo politika ir administravimas = Public policy and administration. Kaunas: KTU. ISSN 1648-2603. eISSN 2029-2872. 2020, t. 19, Nr. 1, p. 111- 125. DOI: 10.5755/j01.ppaa.19.1.25228. [Scopus; Central & Eastern European Academic Source (CEEAS); Academic Search Complete]. [CiteScore: 2,20; SNIP: 0,879; SJR: 0,409; Q1 (2019, Scopus Sources)] [FOR: S 002] [Input: 1,000].
3. [S4; LT] Varghese, Titty. The impact of women's political empowerment policy: a perspective from the Idukki district of Kerala = Moterų politinio įgalinimo politikos poveikis: Keralos valstijos Idukki rajono atvejis // Viešojo politika ir administravimas = Public policy and administration. Kaunas: KTU. ISSN 1648-2603. eISSN 2029-2872. 2019, t. 18, Nr. 3, p. 59-72. DOI: 10.5755/j01.ppaa.18.3.24710. [Scopus; Central & Eastern European Academic Source (CEEAS); Academic Search Complete] [CiteScore: 2,20; SNIP: 0,879; SJR: 0,409; I ketvirtis (2019 m., Scopus šaltiniai)] [FOR: S 002] [Input: 1,000].
4. [S1; LT] Varghese, Titty; Sarkute, Ligita. Smurtas prieš moteris Vokietijoje ir imigrantus: medijuota politinė komunikacija? // Europos integracijos studijos: tyrimai ir aktualijos. Kaunas: KTU. ISSN 1822- 8402. eISSN 2335-8831. 2017, nr. 11, p. 31-43. DOI: 10.5755/j01.eis.0.11.18957. [Naujų šaltinių citavimo indeksas (Web of Science); DOAJ; Centrinės ir Rytų Europos akademinis šaltinis (CEEAS)]. [FOR: S 008, S 002] [Input: 0,500]

KONFERENCIJŲ PRANEŠIMŲ SĄRAŠAS

1. Titty Varghese. „Movies as Advocates of Socio-Cultural Change: What Waits for Feminism and Gender Equality in 21st century Kerala?“. 15th Conference of the European Sociological Association on Sociological Knowledge for Alternative Futures, Barcelona, Spain, from 31 August to 3 September, 2021.
2. Titty Varghese. „Fighting COVID-19 in Kerala, The Role of Local Self Government“. 15th Annual Public Administration Research Conference, Center for Public and Nonprofit Management, University of Central Florida, USA on 19 March 2021.
3. Titty Varghese. „The Impact of COVID-19 on Transgender Community in Kerala: An Analysis of Socio-Cultural Challenges“. International conference on The Risk Analysis: From Perception to Prediction 6th Society for Risk Analysis Europe Nordic Chapter Conference, Faculty of Social Science, Arts, and Humanities, Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania on 5-6 November 2020.
4. Titty Varghese, Prof. Thomas Bryer, Vishnu Muraleedharan. „Covid-19 and the Risk of Displacement of Migrant Workers; An Analysis of Media Framing in the Indian State of Kerala“. International conference on The Risk Analysis: From Perception to Prediction 6th Society for Risk Analysis Europe Nordic Chapter Conference, Faculty of Social Science, Arts, and Humanities, Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania on 5-6 November 2020.
5. Titty Varghese. „The Role of Elected Women Representatives on Combating Violence against Women, A Case of Kerala“. International conference on Gender Studies and Research in 2019: Centenary Achievements and Perspectives, Vilnius University, Faculty of Communication, Gender Studies Centre, Vilnius, Lithuania on 21-23 November 2019.
6. Titty Varghese. „The Role of New Media as a Facilitating Actor for Women's Political Empowerment: The Narrative of Samootham“. International conference on (Re)Gazing: Gender and Indian Cinema in the Age of New Media, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology, Lithuania on 19-20 September, 2019.
7. Titty Varghese. „The Opportunities and Challenges of Women's Political Decision Making: An Experience of Kerala“. IASIA international conference on Corruption, Ethics, and Culture in Public Administrations, Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania on 24-25 April 2019.
8. Titty Varghese. „Political Empowerment of Women in India and Lithuania: A Comparative Perspective“. International Conference on

- Baltic Nationalism: Historical Evolution, Current Challenges and Way Forward- Centre for European Studies, School of International Studies, Jawaharlal Nehru University, New Delhi, India on 26-27 November 2018.
9. Titty Varghese. „Mediatization of Politics, Technology, and Conflict, A Case of Feminist Organization in Kerala“. 10th European Feminist Research Conference on Difference, Diversity, Diffraction: Confronting Hegemonies and Disposessions, University of Göttingen, Germany on 12-15 September 2018.
 10. Titty Varghese. „Role of Social Media on Political Communication: An Analysis of Violence Against Women in Kerala: An Anecdote from Jisha’s Rape Murder“. International Conference on Communication and Information Sciences in a Network Society: Experience and Insights, Vilnius University, Faculty of Communication, Vilnius, Lithuania on 14-15 June 2018.
 11. Titty Varghese. „Victimization of Women in Social Media, Risk, and Religion in Kerala“. International Conference on Regional Risks and Risks to the Regions, dedicated to the 100th Anniversary of the Restoration of Lithuania’s Independence, Vilnius, Lithuania on 30-31 January 2018.
 12. Titty Varghese. „Political Communication on Violence Against Women; A Discourse Analysis from Kerala“. International Conference on Media Studies organized by the Interdisciplinary Research Foundation, Warsaw, Poland on 2-3 June 2017.
 13. Titty Varghese. „Role of Social Media Communication on Violence Against Women in Kerala“. International Conference on 3rd Annual Conference Contemporary Political Processes: Challenges and Opportunities, Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania on 27 April 2017.
 14. Titty Varghese. „Violence Against Women by Refugee Men in Germany: A Mediatized Political Communication?“. 15th International Conference on European Processes, The Future of European Union International Role: Political, Economic, and Social Challenges, Kaunas University of Technology, Lithuania on 07 April 2017.
 15. Titty Varghese. „An Analysis of Governmental Policies on Violence Against Women in Northern European Countries“. International Conference on Violence and Society, Interdisciplinary Research Foundation, Warsaw, Poland on 18 March 2017.

APIE AUTORIŲ

2016–2022 m.: Kauno technologijos universiteto Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakulteto Politikos mokslų krypties doktorantūros studijos.

2013–2015 m.: Kauno technologijos universiteto Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakulteto Viešosios politikos ir administravimo magistrantūros studijos.

2009–2012 m.: Mahatma Gandhi universiteto (Kerala, Indija) istorijos bakalauro studijos.

PAPILDOMI MOKYMAI IR MOKSLINIAI VIZITAI

1. Akademiniai mokymai „Kokybinė duomenų analizė su MAXQDA: aukštesnysis lygis“ (kodas TMN-S-310-216), kurių tema „Kokybinis interviu ir duomenų analizė“. Juos organizavo Duomenų analizės ir archyvavimo centras (DATa), Kauno technologijos universitetas, Lietuva. Renginio trukmė – 2021 m. rugsėjo 27 d. ir spalio 4 d.; apimtis – 8 akademinės valandos.

2. Akademinis seminaras „Priemonių projektavimas ir rizikos komunikacijos organizavimas“ (4 ak. val.), kurį vedė prof. dr. Audronė Telesienė 2020 m. lapkričio 5–6 d., „Risk Analysis Europe Nordic Chapter“ konferencijoje, vykusioje Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultete, Kauno technologijos universitete, Kaune, Lietuvoje.

3. Prof. Ulrika Sahlin vedamas akademinis seminaras „Uncertainty Analysis for Predictive Assessments“, skirtas „Risk Analysis Europe Nordic Chapter“ konferencijai 2020 m. lapkričio 5–6 d., Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultete, Kauno technologijos universitete, Kaune, Lietuvoje.

4. 2020 m. rugpjūčio 23 d. baigta internetinė mokymo programa, skirta Jagratha Samiti, Keralos vietos administravimo institutas, Indija.

5. Penkių dienų kursai „Inovacijų politikos kūrimas ir vertinimas besivystančiose šalyse“ (Design and Evaluation of Innovation Policies in Developing Countries, DEIP), kuriuos 2019 m. vasario 4–8 d. organizavo UNU-MERIT (Jungtinių Tautų universiteto Maastrichto ekonominių ir socialinių tyrimų ir mokymų centras inovacijų ir technologijų klausimais, Nyderlandai), Plėtos studijų centre, Kerala, Indija.

6. 4 val. trukmės seminaras „Regioninės rizikos ir rizikos regionams“, skirtas Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo 100-mečiui, 2018 m. sausio 30–31 d.

7. Dalyvavimas ekspertų grupėje „Orientavimasis Lietuvos nacionalinėje teisinėje sistemoje: užsieniečių teisinio sąmoningumo ir pasitikėjimo teisės saugos institucijomis didinimas“, 2019 m. lapkričio 27 d., Kaunas.

8. Tarptautinis mokslininkų mokslinis seminaras „Indija ir Baltijos šalys“: Rusijos ir Centrinės Azijos studijų centro, JNU Tarptautinių studijų mokyklos ir Jean Monnet Europos ekonominės integracijos ir energetinio saugumo katedros

organizuotas seminaras „Europos ir Baltijos šalių bendradarbiavimas“ 2019 m. sausio 24 d. Jawaharlal Nehru universitete, Naujajame Delyje, Indijoje. Pristatytas pranešimas tema „Dalia Grybauskaitė: Moterų politinio vadovavimo sėkmė einant Lietuvos Prezidento pareigas“.

9. Konferencijos dalyvė nacionalinėje konferencijoje „Indian Economy and Society - Lateral Exploration“, 2018 m. gruodžio 12–14 d., Centre for Development Studies, Kerala, Indija.

10. Seminaras „An Advocacy Note for the Inclusion of the Neformal-Unorganized Urban Women Workers and Voices in Kerala's Local Self Governments and the Potentials of Gender Resource Centres“, 2018 m. lapkričio 17–18 d. Centre for Development Studies, Kerala, Indija.

11. Seminaras „Development of Russia's far East; Reasons and Factors“, 2018 m. rugsėjo 22 d., Rusijos ir Centrinės Azijos studijų centras, Jawaharlal Nehru universitetas, Naujasis Delis, Indija.

12. Seminaras „Ekologinis kompensavimas miestų plėtroje: idėjos ir praktikos darniai raidai“, 2017 m. gegužės 26 d. Europos informacijos biuras, Lietuvos Respublikos Seimas, Vilnius, Lietuva.

13. Konferencija „Moterų žmogaus teisės Lietuvoje – pergalės pasiekimai ir ateities iššūkiai. Apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo įgyvendinimo patirtis 2011–2016 m.“, 2016 m. gruodžio 5 d., Lietuvos Respublikos Seimas, Vilnius, Lietuva.

PASIEKIMAI

2017 m.: Geriausia aktyvi politikos mokslų doktorantė, Kauno technologijos universiteto Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultetas.

2018 m.: Geriausia aktyvi politikos mokslų doktorantė, Kauno technologijos universitetas, Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultetas.

2018 m.: Lietuvos mokslo tarybos (LMT) pirmininko įsakymu skirta parama už akademinį pasiekimą.

2019 m.: Geriausia aktyvi politikos mokslų doktorantė, Kauno technologijos universiteto Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultetas.

MOKSLINIŲ TYRIMŲ PATIRTIS

2019–2021 m.: lektorė, Kauno technologijos universitetas, Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultetas.

2019–2022 m.: projektų ekspertė, Kauno technologijos universitetas, Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultetas.

2019–2020 m.: projektų asistentas, Kauno technologijos universitetas, Socialinių, humanitarinių mokslų ir menų fakultetas.

SUMMARY

There has been much research on women's empowerment and its significance in the modern century. World Bank recognizes women's empowerment as the main component of the overall growth and development. The Millennium Development Goals (UN IANWGE, 2005) highlighted gender equality and women's equal rights as an instrument to achieve substantial improvements in emerging nations. Considering females' positions, males relocated and migrated to other countries regarding convenience, career, or economic conditions. Such male migration creates many alterations in the social system and women's lives, especially in rural areas. However, Kabeer's (1989) notion of women empowerment is associated with power, which means men's control over women and other people lives. Kabeer (1999) as well considers the term empowerment as a multi-dimensional essence of power, indicating that women's autonomy policies must construct on the trust within themselves as a needed element to strengthen their ability to control resources, decide agendas, and create choices. Power from within requires awareness and evaluation of women's indebtedness issues and how well it is preserved. Such skills cannot be offered because they must be self-generated; thus, promoting women empowerment programs in various countries is essential.

Lee and Koh (2001) see that empowerment should be identified as an aspect of perceiving oneself as a competent participant capable of generating policies. There is a considerable lack of women's political participation and decision-making process worldwide. Therefore, the need for political empowerment is higher and more significant in developing and under-developing nations. For others (Afridi, 2010; Akchurin, Lee, 2013a; Mosedale, 2005a), women empowerment allows women to assume possession of their own lives, create their personal goals, and unite to assist each other in developing governmental requirements for assistance and the overall cultural development. In many cultures, women's function is inseparable from the advancement goal, especially within the household and society, but its significance is less implied in those societies and cultures. Therefore, women in society could support their significant role in decision-making and improve the life quality. Dutta and Bhakta (2017) find that the word empowerment captures the sense of gaining control by participating in decision-making.

However, there are still some missing fragments in power distribution and decision-making in various societal segments. Hence, Karlekar (2004) states that empowering women through power distribution is necessary for society's development. The inclusion of women in all fields of decision-making and authority structures is a significant mechanism of awareness-raising. It will gradually lead to higher involvement of women and girls in decision-making and society with equal opportunity for personal and overall development. In any

community, cultural development without women's social, economic, and political life cannot be regarded as a progressive society. Thus, any country must have different gender balance and empowerment programs. Therefore, Johnson and Johnson (2001) identify that women's empowerment is a process and a mechanism of various developmental procedures. It covers social, economic, and political development, which increases women's confidence and authority over their own personal and professional life, enabling them to be active in social life. Though women are making a remarkable change in their economic and social spheres, they are segregated continuously from political participation and leadership as they do not have access to decision-making. It is vital to identify women's role in political decision-making and public policy when it comes to decision-making.

Women's political empowerment is considered the foundation for all other development in any society, and it experiences many issues, especially in developing countries, such as India. In developed countries, women have more opportunities and freedom to participate in political life actively. Due to the deeply embedded cultural, religious, and social attitudes, regarding women's role in society, women have many restrictions on decision-making in developing and underdeveloped countries. Women's involvement in the power structure and their political empowerment are still insufficient to analyze women's political participation. In order to increase their participation at the political level, it is necessary to empower women through various programs via local, national, and community-level action plans. Thus, in most cases, the federal government emerges as an essential factor in encouraging women's participation in the political sphere by trying to change the society's mindset and creating more conducive platforms for women to be a part of political decision-making (Farre, 2013; Oxaal et al., 1997).

Leadership ability is significantly related to accessing power. In many places, this power is always associated with one individual or another in an institution, especially with the male gender. Therefore, political influence and decisions are as well vested in individuals to make policy frameworks beneficial for all genders. However, since women lack their role in having such power positions, there are several incidences where acceptable policy for women's development was neglected or merely to nothing when it became a policy proposal formulated by men. In order to include more women in the political sphere, it is essential to have specific rules that allocate more seats based on gender. Authors, such as Malhotra et al. (2002) and Mayoux (2008), find that power structure operates on distinct levels and hierarchies. Such a hierarchical concept is as well noticeable in politics. The rise in women's reservation positions has motivated more women to run for political institutions, even though the nation is rigorous in its rigid cultural methods and pushes females to follow its culture. Women's political activism is restricted in the electoral sphere and having a role in decision-

making. In India, the national reservation scheme policy intervention with 33% allows females to be a power structure component and increase their political participation (Hazarika, 2011; Nayak, Mahanta, 2009; Singh, 2018). Other countries should follow this system where there is still a lack of policies for women's political empowerment.

However, there is a disguised concept that economically motivated females are competent in political activities across the national boundaries. Kemp and Berkovitch (2020) point out that many policies focus on women's financial or social development rather than political autonomy. In this context, if women can have more access to power, they will attain more substantial leadership roles and make potential societal development changes. Thus, this research is trying to identify women's political leadership and its importance in women's political empowerment; therefore, this research is significant.

There is a strong and well-developed theoretical background for every sub-topic involved in this dissertation. Various empirical studies have already been conducted within the relevant scope. However, most of the studies used an approach to identify women's empowerment from a social and economic perspective. Therefore, a research gap remained within women's empowerment regarding political empowerment through their leadership at the Local Self Government (LSG) Institutions.

It is worth mentioning other researcher's empirical studies that are similar and most relevant to the research of this dissertation that cover some single specific topic, such as women's social empowerment and the role of economic empowerment to increase women's access to politics (Ghani et al., 2013; Hazarika, 2011; Kadam, 2012; Kantor, 2003; Purushothaman, 1998), and the attempts to investigate the political empowerment (Calman, 2019; Chathukulam, John, 2000; Iyer et al., 2012; Purushothaman, 1998; Rao, 2005). Different scholars (Celis, Lovenduski, 2018; Norris, Inglehart, 2001) find that women have increased perceptions about their position as leaders in politics. Some hope that this development would alter the prevailing political culture, the political plan, and the treatment of women's interests in public life, and others fear their political empowerment. They as well point out that the consequences of the participation of women in politics will not arise immediately. Still, under some circumstances, they occur and become explicit. In Tinker's (2004) view, women have different life goals and political participation approaches. Therefore, it is necessary to motivate more women to be actively involved in order to increase their access to the political power.

Various authors (Galligan, 2010; Tiessen, 2008; Trimble, Arscott, 2003) claim that women alter their political structure better due to women's 'natural' or socially formed features. This claim is based on women's identity as mothers, referred to as mother feminism. Therefore, if a woman can transform many daily life perspectives, women have the power to change the political sphere and its

activities with a more substantial leadership capacity. Menon (1999) states that quotas alone will significantly raise women's representation and help address their challenges, leading to successful participation. The Panchayati Raj Institutions policy has increased women's access to political power in India. Many authors find that the Panchayati Raj Institutions policy has increased the decentralization of power in Indian Local Self Government (Johnson et al., 2005; Mathew, 2003; Palanithurai, 2002; Sharma, 1998), others identify that it motivates women to be active in political careers (Chattopadhyay, Duflo, 2004; Mathew, 2003; Mohanty, 1995).

Without a powerful leadership capacity in the Local Self Government, it is difficult for women leaders to succeed at their panchayat and attain political empowerment. It is due to the stigma existing in Indian society that men are more capable of leadership than women (Lenneberg, 1994; Mies, 1975; Richter, 1990; Spary, 2007). Hence, the empirical study of this dissertation tries to identify leadership traits and prove that women at the Local Self Government have a significant leadership in the political sphere, leading to their political empowerment.

Therefore, the novelty of this research is that though there are numerous studies on the importance of women's political participation, there is a lack of sufficient research on identifying the extent of PRI policy in terms of influencing women's political leadership and how leadership at the panchayat is enabling women to be politically empowered. Moreover, there is a considerable lack of research on findings of social and cultural challenges of the elected women representatives at the panchayat during their leadership. Furthermore, few studies have identified the importance of men's role in women's political empowerment, and how do the elected male representatives perceive women's political leadership at the panchayat. This research explicitly investigates all these critical objectives; thus, it is significant and novel in the research area.

The scientific problem

With 52 percent of the population as women, Kerala is a well-known state with a positive male-female ratio. Kerala's sex ratio is 1084 females for every 1000 males, compared to 1058 females in 2001. Interestingly, although the male and female ratios were stable from 1991 to 2011, it was noteworthy from 963 in 2001 to 959 in 2011. However, as per the 2011 census, the sex ratio of children in Kerala is better than the country's average of 914. Kerala's female literacy rate is 92%, the highest in the Indian states. However, there remains a small gap in the gender role.

The literature analysis shows a lack of research on the Panchayati Raj Institution's acts on women's political empowerment in Kerala after 25 years of implementing it. The State Governments should enact legislation to delegate more powers to panchayats to ensure greater participation of women in social

development planning at the village level and implement decentralization of power. Based on the recommendations of the Balwant Rai Mehta Committee and the Administrative Reforms Committee headed by EMS Namboodiripad, the Kerala Panchayat Act of 1960 was enacted and came into force on 01-01-1962. The Act created 922 Gram Panchayats covering all rural areas of the state. In these panchayats, the elected councils came into force with effect from 01-01-1964. This law gave to the panchayat's governing bodies many rights and provided a splendid basis for village administration. Some panchayats were converted into municipalities, forming new panchayats and partitioning several larger panchayats. When the Kerala Panchayati Raj Act came into force on 23-4-1994, there were 991 Gram Panchayats. At the moment, the number is 941 (Panchayat Department, Department of Panchayats, Kerala).

The best example is the Local Government of Kerala, which reserves 50% of seats for women, including higher positions. Gender empowerment can only be meaningful in politics if women reach higher places, such as parliament and state legislature. The representation of women in the state legislature and Indian parliament is still seen as deficient. It is prevailing throughout the whole India. Surprisingly, the situation of women in Kerala is lower than in many other states and the national average. People are perceived as complementary to each other and acknowledged to develop a society where mutual responsibilities are fulfilled. Thus, the overall nation's development will move forward culturally and progressively. Family-oriented social order and a mutually agreeable lifestyle do not compromise anyone's rights or challenge freedom. The opportunities and other challenges faced by women are presented when studying women's political representation in Kerala. Women's participation has only increased in the local bodies due to the Panchayati Raj Institution, but women still are invisible as party leaders. Therefore, it cannot be considered sustainable for women's political empowerment when it is realized that it has only happened because of the reservation. Women's role in leadership or higher positions in the political and social movements has not been conducive, further elaborating the need for further changes.

Furthermore, violence against women in politics, moral policing, and gender discrimination still have not changed in the social and cultural spheres, which prevent women from pursuing their political leadership for longer terms. Though there are studies on women's political participation in the local self-government, there are few studies that investigate the political leadership at the local self-government for women who enter the leadership through PRI policy, the related social and cultural challenges these women face in their LSG, and the male perspectives on women's political leadership at the LSG. There is a need to investigate women's political empowerment at the LSG by identifying their political leadership traits, various challenges that they face during their leadership, and the male representative's perception of women political leaders.

Therefore, this dissertation's **research problem** is as follows: what are the characteristics of women's political leadership and what are the challenges they face.

The object of the research is women's political empowerment through leadership.

The research aim is to investigate leadership traits and challenges of women's political empowerment at Kerala's Local Self-Government (LSG) Institutions.

The objectives of the research are as follows:

1. To conceptualize women's political empowerment at the Local Self Government;
2. To identify the leadership traits of elected women representatives at LSG;
3. To analyze the social and cultural challenges of women's political leadership at the panchayat;
4. To analyze men's perceptions of women's political leadership at the panchayat.

Hypothesis

1. Panchayati Raj policies ensure women's importance in India. The participation in politics empowers women and gives them an equal voice in formal and informal decision-making. Making political decisions while working for the marginalized society is essential. Women leaders will be able to implement development policies in all local bodies and panchayats, regardless of their political background or experience. Citizens and local governments interact in two-way communication, developing information and responsiveness. Thus, the Panchayati Raj Institutions policy will allow more opportunities for women leaders to lead.

2. Women leaders in panchayats have strong leadership traits and are politically empowered due to their intelligence, confidence, determination, integrity, and sociability. In addition, they have influenced society and other governing sections through their participation in politics and panchayat decision-making.

3. Women leaders in Panchayati Raj Institutions face social and cultural challenges. Most of these issues stem from patriarchy, sexism, economic disparity, lack of access to equal opportunity, lack of respect, lack of support from family, lack of mentors in politics, partisanship, lack of safety, interference from other political and religious organizations, lack of time and stress. These issues influenced some leaders and prevented them from running in the future elections.

4. Male elected representatives at the panchayat accept and agree on the importance of women's political empowerment and leadership. They believe that men should do more to encourage women's political participation. They say that men's activities and promotion ideas should as well empower women in politics.

They acknowledge that women have superior organizational skills and can govern as effectively as men. However, male leaders identify that female leaders face financial constraints, preventing them from pursuing a political career or other jobs.

Theoretical model of research on women's political empowerment

The theoretical model of this dissertation's research on women's political empowerment is given in Figure 1.

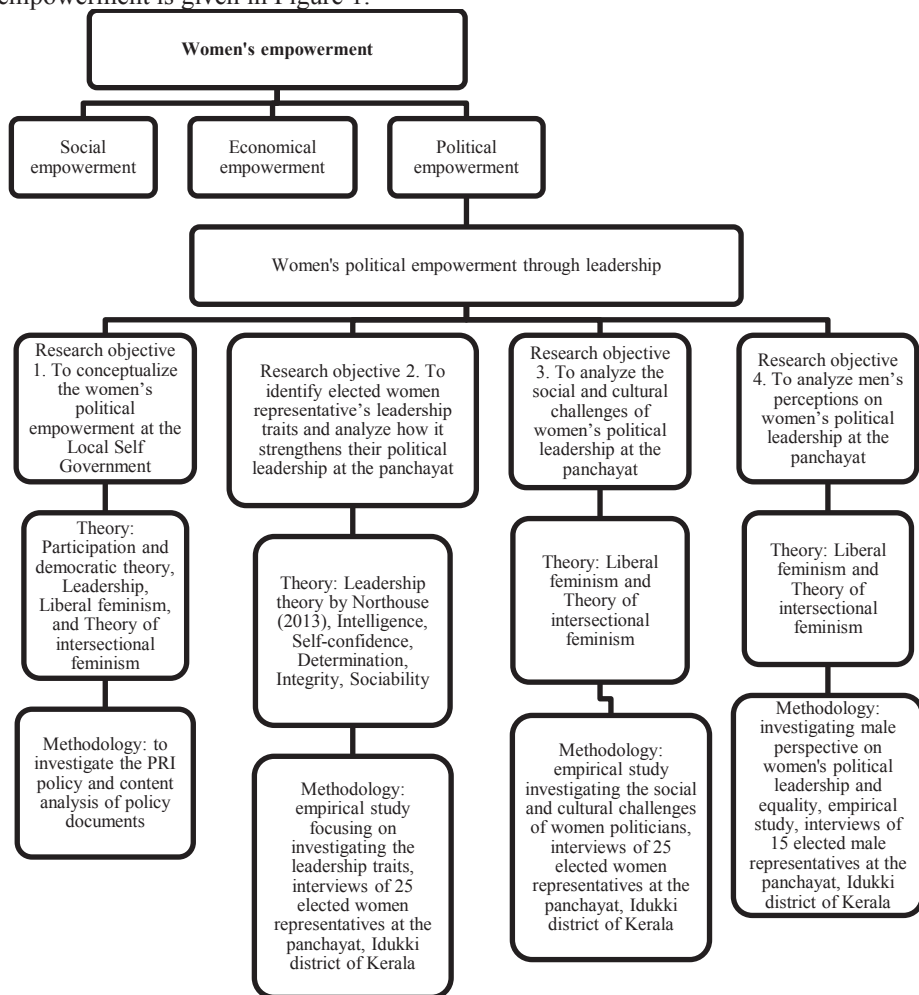

Figure 1. Theoretical model of research on women's political empowerment

Source: created by the author

Main theses defended in the doctoral dissertation

1. The policies of the Panchayati Raj system are crucial in India and ensure women's importance at the political spheres. Political participation empowers women and ensures that they are treated equally in both formal and informal decisions. It is critical to work for the well-being of marginalized people while making political decisions. Women leaders will be able to implement developmental policies through their leadership in all local bodies and panchayats, regardless of their political background or experience. Information and responsiveness are developed through two-way communication between citizens and local governments. As a result of the Panchayati Raj Institutions policy, women leaders will have more opportunities to demonstrate their leadership.
2. In their panchayats, women leaders demonstrate strong leadership characteristics and are politically empowered by virtue of their abilities in areas, such as intelligence, self-assurance, determination, integrity, and sociability. These characteristics enable them to be successful in a variety of duties at their panchayats, including governance, participation in politics, decision-making at the panchayat level, increased administrative skills, and influence on society and other governing segments.
3. There is a variety of social and cultural challenges that women who hold leadership positions in Panchayati Raj Institutions throughout their careers face. The issues are patriarchy, sexism, economic inequality, lack of access to equal opportunity, lack of respect, lack of support from family structure, workplace discrimination, lack of a mentors in politics, reliance on a specific political party, not feeling safe, interference from other political and religious organizations, a lack of time, stress, violence against female leaders, and the fear of cyber abuse, among others. Patriarchy, sexism, and economic inequality are some of the issues. Some leaders have been influenced by these challenges and have decided not to run in another election as a result of their experiences.
4. Male elected representatives at the panchayat accept and agree on the importance of women's political empowerment and leadership, based on their perceptions of gender equality and their opinions on mainstreaming women's leadership. They believe that men should play a more prominent role in encouraging women to participate in politics. They as well believe that men's activities and promotion ideas should be channeled into empowering women in the political arena. They acknowledge that women's organizational capability is greater than men's, and they are capable of fulfilling governance responsibilities equally as men. However, male leaders have identified that women leaders face greater financial constraints than men, which prevents them from being actively involved in a political career and concentrating on other jobs as well.

RESEARCH METHODOLOGY

Qualitative content analysis

In 2018–2019, a qualitative content analysis was conducted, which evaluated the leadership traits and social and cultural challenges of women leaders at the 25 panchayats in Idukki district, situated in the south Indian state of Kerala. In order to identify the men's perspective on women's political leadership at the panchayat, an empirical study was conducted with 15 elected male representatives from various panchayats in the Idukki district of Kerala.

After conducting the empirical study from the selected panchayats, in which the president is a woman, it was possible to identify the main attributes and indicators of the leadership of women presidents in each panchayat. It as well revealed the social and cultural challenges that a leader at the selected panchayat faces, especially during their leadership period up to 5 year term.

The results from men's perspective on women's leadership revealed that male members at the panchayat are showing significant support for women's leadership and consider that more women in the panchayat governance will enable a society to acknowledge and support women's empowerment in the political sphere.

Semi-structured interview

In 2018–2019, 40 semi-structured interviews were conducted in total, out of which 25 were with the elected women presidents at 25 panchayats from the Idukki district in Kerala state in India. It was aimed to discover the leadership traits of elected women presidents at the panchayats and observe their ability in governance, participation in politics, decision-making at panchayat, increased administrative skills, and influencing the society in their respective regions. The same participants were involved in identifying various social and cultural challenges that they faced during their leadership at the respective panchayats.

In addition, 15 respondents were the elected male representatives at various panchayats in the Idukki district of Kerala state. The semi-structured interviews with men focused on finding out men's perspectives on women's leadership in the panchayat governance.

Structure of the dissertation

The dissertation consists of an introduction, three main parts, covering the research's theoretical, methodological, and empirical dimensions, conclusions, a list of references, and the annexes.

The theoretical part of the dissertation titled Theoretical framework of the women's political empowerment discusses the concept and types of women's empowerment. It covers various analyses on the political empowerment of women and features of political empowerment with the identification of women's political

empowerment in a global context. It as well explains the theoretical framework for political empowerment. Women's access to social, cultural, and political participation is crucial for women's gender equality and welfare. In some countries, especially in Asia, there are many restrictions on women getting out of the house and doing different work, especially in religious societies. Therefore, women can achieve social upliftment only if various agencies' resources are practiced socially, economically, and politically. Patriarchy avoids women's financial, social, educational, linguistic, and spiritual participation and prohibits displaying related abilities. Women's leadership and electoral engagement were limited from local to global context. Women can have more influence on power through leadership. Therefore, it is essential to understand more about women's political empowerment by increasing their lead. In this research, the author of the dissertation used four theories: Participation and democratic theory by Carole Pateman (1970), Leadership theory by Northouse (2013), Liberal feminism by John Stuart Mill, and Theory of intersectional feminism by Kimberlé Crenshaw (1989). All these theories were described in the first chapter. At the end of the chapter, the theoretical model of research on women's political empowerment in the dissertation is presented.

The second part of the dissertation, Research methodology, presents the empirical research methodology. The paper presents a study on the leadership traits of the elected women leaders at 25 panchayats in the Idukki district of Kerala. It as well focuses on identifying their social and cultural challenges during their leadership. The research as well conducted an empirical study with 15 elected male representatives from the Idukki district to determine men's perspective on women's political leadership. The socio-demographic details of the participants are as well given in this section.

The third part of the dissertation, Empirical study, presents the results of the empirical research. This work focuses on the information of various leadership traits of women presidents in the selected panchayats. It as well shows their social and cultural challenges during their leadership. It gives insights into the men's perspective on women's leadership in politics, especially in the panchayats.

The dissertation consists of 250 pages, 17 figures, and 17 tables, and 3 annexes. The list of references contains 412 sources.

CONCLUSIONS

1. The first objective of this study was to conceptualize women's political empowerment at the local level through the policy of the Panchayati Raj Institution. The study's findings indicate that after the implementation of the PRI policy, more women in Kerala's politics were able to wield political power, resulting in their political empowerment. Decentralizing power to the local government creates a situation, in which women and men can participate in democratic development with political significance, when 50 percent of women

and men work in a local body. Therefore, the policies of the Panchayati Raj system are fundamental in India and ensure the significance of women. Political participation empowers women and grants them an equal voice in formal and informal decision-making. It is essential, when making political decisions, to work for the improvement of marginalized societies. Regardless of their political background or political experience, women leaders will be able to implement developmental policies in all local bodies and panchayats through their leadership. Therefore, the Panchayati Raj Institution's policy will provide more opportunities for women leaders to demonstrate their leadership abilities. In this first objective, one of the significant theoretical alignments regarding liberal feminism can be observed. As liberal feminism promotes equal representation of women and men through legal measures, it advocates for equal representation of both genders. Thus, it can be seen that the implementation of the Panchayati Raj Act of 1991 and the granting of quotas for women in local self-governance positions through leadership advance the novel concept of liberal feminism. It ensures that women and men will have equal representation in the political sphere of local self-government through leadership. The significance of liberal feminism in relation to the first objective is that liberal feminism promotes the representation and participation of women and men on the political level, but implies that this political representation and equal participation should take place in the public arena as opposed to the private sphere. Likewise, it can be seen that this justifies the concept of the Panchayati Raj Act of 1991, as the women's representation and equal participation through public and political leadership. Therefore, liberal feminism and the concept of first objective are clearly aligned.

2. The second objective was to identify the leadership traits of the elected women and examine how they strengthen their political leadership within the panchayat. The results demonstrate that women in Local Self-Government are politically empowered and possess strong leadership qualities. The first essential leadership characteristics of a political leader are intelligence and effective participation in the political arena. A person must be confident in his/her leadership abilities. When confronted with a variety of tasks, a person can only perform his/her responsibilities with greater practical skill if he/she has confidence. A politically engaged leader must possess social skills if his/her efforts to improve the lives of all people are to be implemented effectively and without discrimination. A leader can analyze and find solutions to the needs of the work area, and if necessary, intervene. Most importantly, only a person with the ability to influence people at various societal levels can be an effective political activist and leader. Therefore, a political leader must be well-known in the community, devoted to people, and respected by the people for the political needs. Consequently, only a leader with a pleasant and charismatic personality can influence community members. The second aspect of a leader's essential political traits is confidence, analysis of one's strengths, and the development of confidence

and self-esteem. Particularly in a panchayat, a leader must be confident in his/her ability to make various decisions. Only a self-assured leader can unite multiple coworkers who collaborate with him/her to improve the community. This study suggests that for this to occur, a woman leader requires cooperation and support of her community, family, and various individuals and colleagues in daily life.

In terms of the leadership characteristics of the elected female representatives, the results indicate that a leader who validates and strengthens political leadership through tenacity is highly regarded by the society. Their determination to make decisions assists a leader in completing a task. Only one leader with decisive ability can fulfill his/her responsibilities, remain steadfast in any crisis, and resolve the problems. A leader must understand what he/she is doing and be determined to complete it if he/she is diligent and focused on his/her responsibilities, working with others towards a common goal as well as incorporating innovative ideas into the administration. A determined and sincere leader can only persuade others, particularly colleagues and people from diverse backgrounds, to support and implement his/her ideas. A leader must act with grit and determination, particularly when facing natural disasters and epidemics. In a panchayat with such a variety of differences and distinctions, the village head will determine if it is time to appoint a leader who analyzes the needs of all people in depth and treats them equally. Therefore, it is true that through conversations with female political leaders, the author realized that integrity is the most essential quality for a political leader. Only a true leader can engage in a cooperative society, be sensitive, know the needs of others, express concern for their well-being, and implement various policy modifications. In order to be an effective political leader, one must demonstrate their leadership qualities through interaction with others. In conclusion, a charismatic leadership is an essential trait of a political leader. A charismatic leader is characterized by an active and productive attitude: identifying great people's qualities, analyzing his/her leadership effectively, and implementing changes. In this case, only a charismatic leader can rectify society's wrongdoings. A charismatic political leader can exist in a virtuous society, engage in moral behavior, and be regarded as the people's favorite leader. A charismatic political leader is as well capable of uniting followers, guiding others, expanding his/her freedom of expression, and instilling proper conduct. A charismatic leader can simultaneously plan and negotiate with high-level departments and officials. Therefore, women leaders in the local self-government have strong leadership qualities and are politically empowered by virtue of their intelligence, self-assurance, determination, honesty, and sociability in their panchayat. These characteristics assist them in performing their panchayat duties effectively, particularly in terms of governance, political participation, panchayat decision-making, improved administrative skills, and having a more significant voice in a society and other governmental institutions.

In relation to the second objective, liberal feminism is of great importance as well. The primary objective of liberal feminism was to empower women at all levels of the public sphere, including education, health care, and political participation. Through the Panchayati Raj Act of 1991, the women's political representation has been guaranteed, giving them a significant number of opportunities to enter the public sphere. They were able to develop leadership, confidence, determination, and charismatic qualities through this representation that will enable them to be effective leaders and contribute to the development of society. Even though liberal feminism did not give much importance to the aspect of heteronormative attributes or the aspect of patriarchy in the society, one of the significant aspects that can be attributed to liberal feminism is that this study attempts to determine how the aspect of patriarchy attempts to influence women's political leadership and inhibit them in the political process. Therefore, it can be seen that both the positive characteristics of liberal feminism and its drawbacks have been taken into account by attempting to determine how these negative aspects can be avoided and corrected through the empirical research.

3. The third objective was to examine the social and cultural obstacles to women's panchayat leadership. The findings explain the social and cultural issues with which the elected women in local self-government face. The results indicate that numerous obstacles exist, including patriarchy, sexism, economic inequality, access to equal opportunities, lack of respect, family structure, workplace discrimination, lack of knowledge on gender equality in society, lack of mentors in politics, individuals' mindsets, dependence on the specific party, feeling safe, feeling involved and engaged, feeling valued, feeling influential, feeling authentic and honoring diversity, and cultural sensitivity of women. Consequently, these obstacles have a negative impact on the political empowerment of women. Diverse female leaders participated in the interviews and stated that female leaders must work harder than the male leaders to earn the respect and goodwill of the public. In other cases, the female leaders stated that they would receive little support if there were disagreements regarding top officials. All female leaders must be mentally prepared and courageous to face all challenges.

The various psychological and physical harassment scenarios against women in politics, such as neglect and exploitation by people or multiple parties, are one of the most important topics covered in this study. Some of the leaders who participated in this study have publicly stated that cultures that harbor malicious and harmful personalities can primarily harm women via media mechanisms. It is the duty of every woman to participate actively in the upcoming elections and reclaim the position of leadership. In addition, it is crucial to recognize that women are abandoning political work due to the degradation and humiliation that they face in various social contexts. Therefore, men and women must collaborate to provide full support for women's full political participation and sustainable political development. Women leaders who participated in this

study formulated various policies for the development of their panchayats, thereby establishing cordial relationships with the highest officials, demonstrating their influence in the political arena. Due to their compassionate nature, female leaders are more likely to prioritize protecting women, children, and the elderly. The study as well has discovered that women leaders are implementing women's empowerment programs to combat the escalating violence in society and empower women and children through higher education and self-defense. Therefore, due to their charisma, female leaders can comprehend and resolve all problems, involving exceptional skills, better than men. Therefore, this study is significant from a research standpoint. According to this study, the Panchayati Raj is a crucial aspect of how women political leaders can make a difference.

Intersectional feminism is an additional concept that requires special emphasis in this context. As the third objective seeks to identify various qualities that women political leaders acquire as a result of their leadership positions, it is evident that the deeply ingrained patriarchal mindset and male dominance in this society are among the most significant obstacles of their development. The concept of intersectional feminism gains significance in this context. According to the intersectional feminism, even though discrimination is related to a specific concept, such as gender, as in the case of this research, it is the male dominance of the society and its patriarchal mindset; there is a deep-rooted and underlying connection that leads to this concept of patriarchal male dominance and the subjugation of women in the political, social, and cultural realms. Consequently, the study of women's leadership in political institutions through the lens of intersectional feminism has a substantial bearing on this third objective.

4. The fourth objective was to analyze men's perceptions of women's political leadership in the panchayat and demonstrate men's perceptions of gender equality and opinions regarding mainstreaming women's leadership. This demonstrates that male elected representatives at the panchayat recognize the significance of women's political empowerment and leadership and are in agreement. They believe that men have a greater responsibility to encourage women's political participation. In addition, they recognize that there should be women in politics based on the activities and promotion ideas of men. In addition, they acknowledge that women's organizational capability is superior to men's and they are capable of governance on par with men. They concur that women's diplomacy strategies in Grama Sabha meetings are superior to men's, as their ability to address social issues. The male leaders as well have observed a proliferation of discrimination against women leaders in the panchayat, particularly in crisis management. Others may observe that women's decision-making abilities may be ineffective. Some male respondents concur that women's leadership in society may have presented male leaders with a challenge. However, male leaders are aware that the female leaders face more financial issues than men,

which prevent them from being politically active and allowing to focus on other jobs.

Thus, it is evident that the fourth objective aligns with the liberal feminist ideology. As liberal feminism advocates for the equal representation of women and men, the Panchayati Raj Act of 1991 facilitates the equal representation of women and men and the changing perception of men in accepting the roles of women in the political realm and recognizing the need for women's leadership in society. The empirical research demonstrates this aspect, as the male representatives and leaders at the panchayat as well state that they value the quality and contributions of women in the panchayat, as well as the changing mindset and perception of the male representatives and the male-dominated society regarding women in the leadership positions. This demonstrates how liberal feminism aligns with the novel concept of the Panchayati Raj Act of 1991, which facilitates women's political leadership at the level of Local Self-Government.

LIST OF REFERENCES

1. ADAM, D. R. N. (2012). *Empowerment of Women in India- An Attempt to Fill the Gender Gap (June, 2012)*. 2(6), 3. Kantor, 2003;
2. AFRIDI, F. (2010). Women's empowerment and the goal of parity between the sexes in schooling in India. *Population Studies*, 64(2), 131–145. <https://doi.org/10.1080/00324721003774544>
3. AKCHURIN, M., & LEE, C.-S. (2013a). Pathways to Empowerment: Repertoires of Women's Activism and Gender Earnings Equality. *American Sociological Review*, 78(4), 679–701. <https://doi.org/10.1177/0003122413494759>
4. CALMAN, L. J. (2019). *Toward Empowerment: Women And Movement Politics In India*. Routledge.
5. CELIS, K., & LOVENDUSKI, J. (2018). Power struggles: Gender equality in political representation. *European Journal of Politics and Gender*, 1, 149–166. <https://doi.org/10.1332/251510818X15272520831085>
6. CHATHUKULAM, J., & JOHN, M. S. (2000). Empowerment of Women Panchayat Members: Learning from Kerala (India). *Asian Journal of Women's Studies*, 6(4), 66–101. Iyer et al., 2012; Purushothaman, 1998;
7. CHATTOPADHYAY, R., & DUFLO, E. (2004). Women as Policy Makers: Evidence from a Randomized Policy Experiment in India. *Econometrica*, 72(5), 1409–1443. <https://doi.org/10.1111/j.1468-0262.2004.00539.x>
8. DUTTA, N., & BHAKTA, K. (2017). Women Empowerment: Dimensions, Needs and Hurdles in India. *International Journal of Commerce and Management Research*, 5.
9. FARRE, L. (2013). The Role of Men in the Economic and Social Development of Women: Implications for Gender Equality. *The*

10. GALLIGAN, Y. (n.d.). *Centre for Advancement of Women in Politics School of Politics, International Studies and Philosophy, QUB*. 8.
11. GHANI, E., MANI, A., & O'CONNELL, S. D. (2013). *Can Political Empowerment Help Economic Empowerment? Women Leaders and Female Labor Force Participation in India*. The World Bank.
<https://doi.org/10.1596/1813-9450-6675>
12. HAZARIKA, D. (n.d.). *Women Empowerment in India: A Brief Discussion*. 4.
13. JOHNSON, C., DESHINGKAR, P., & START, D. (2005). Grounding the State: Devolution and Development in India's *Panchayats* .
Journal of Development Studies, 41(6), 937–970.
<https://doi.org/10.1080/00220380500155197>
14. JOHNSON, PAMELA. S., & JOHNSON, JENNIFER. A. (2001). The Oppression of Women in India. *Violence Against Women*, 7(9), 1051–1068. <https://doi.org/10.1177/10778010122182893>
15. KABEER, N. (1989). *Monitoring poverty as if gender mattered A methodology for rural Bangladesh*.
16. KABEER, N. (1999). Resources, Agency, Achievements: Reflections on the Measurement of Women's Empowerment. *Development and Change*, 30(3), 435–464. <https://doi.org/10.1111/1467-7660.00125>
17. KARLEKAR, M. (2004). A Note on the Empowerment of Women. *Indian Journal of Gender Studies*, 11(2), 145–155.
<https://doi.org/10.1177/097152150401100201>
18. KEMP, A., & BERKOVITCH, N. (2020). Uneasy passages between neoliberalism and feminism: Social inclusion and financialization in Israel's empowerment microfinance. *Gender, Work & Organization*, 27(4), 507–526. <https://doi.org/10.1111/gwao.12400>

19. LEE, M., & KOH, J. (2001). Is empowerment really a new concept? *The International Journal of Human Resource Management*, 12(4), 684–695. <https://doi.org/10.1080/713769649>
20. LENNEBERG, C. (1994). Women and political leadership in India: Able politicians or token presences? *Asian Studies Review*, 17(3), 6–14. <https://doi.org/10.1080/03147539408712945>
21. MALHOTRA, A., SCHULER, S. R., & BOENDER, C. (2002). *Measuring Women's Empowerment*. 59.
22. MATHEW, G. (2003). Panchayati Raj Institutions and Human Rights in India. *Economic and Political Weekly*, 38(2), 155–162. <https://www.jstor.org/stable/4413076>
23. MENON, K. (n.d.). *Politics in Kerala*. 12.
24. MIES, M. (1975). Indian women and leadership. *Bulletin of Concerned Asian Scholars*, 7(1), 56–61. <https://doi.org/10.1080/14672715.1975.10406363>
25. MOHANTY, M. (1995). On the Concept of “Empowerment.” *Economic and Political Weekly*, 30(24), 1434–1436. <https://www.jstor.org/stable/4402876>
26. MOSEDALE, S. (2005a). Assessing women's empowerment: Towards a conceptual framework. *Journal of International Development*, 17(2), 243–257. <https://doi.org/10.1002/jid.1212>
27. NAYAK, P., & MAHANTA, B. (2009, January 6). *Women Empowerment in India* [MPRA Paper]. <https://mpra.ub.uni-muenchen.de/24740/>
28. NORRIS, P., & Inglehart, R. (2001). Cultural Obstacles to Equal Representation. *Journal of Democracy*, 12(3), 126–140. <https://doi.org/10.1353/jod.2001.0054>

29. NORTHOUSE, P. G. (2013). *Leadership: Theory and practice*. SAGE.
30. OXAAL, Z., Sweden, Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete, & Gender Equality Unit. (1997). *Education and poverty: A gender analysis*. Institute of Development Studies at the University of Sussex. <http://www.ids.ac.uk/bridge/reports/re53.pdf>
31. PALANITHURAI, G. (2002). *Dynamics of New Panchayati Raj System in India: Panchayati raj and multi-level planning*. Concept Publishing Company.
32. PATEMAN, C. (1970). *Participation and Democratic Theory* (1st ed.). Cambridge University Press.
<https://doi.org/10.1017/CBO9780511720444>
33. PURUSHOTHAMAN, S. (1998). Empowerment of Women in India—Grassroots Women’s Networks and the State. *Asia-Pacific Journal of Rural Development*, 8(1), 109–111.
<https://doi.org/10.1177/1018529119980107>
34. RAO, M. K. (2005). *Empowerment of Women in India*. Discovery Publishing House.
35. RICHTER, L. K. (1990). Exploring Theories of Female Leadership in South and Southeast Asia. *Pacific Affairs*, 63(4), 524–540.
<https://doi.org/10.2307/2759914>
36. SHARMA, K. (1998). *Power vs. representation: Feminist dilemmas, ambivalent state and the debate on reservation for women in India*.
<http://archive.nyu.edu/handle/2451/34258>
37. SINGH, M. K. (2018). Gender and women empowerment approaches: Interventions through PRIs and CSOs in Northern India. *Women’s Studies International Forum*, 71, 63–67.
<https://doi.org/10.1016/j.wsif.2018.10.002>
38. SPARY, C. (2007). Female Political Leadership in India. *Commonwealth & Comparative Politics*, 45(3), 253–277.
<https://doi.org/10.1080/14662040701516821>

39. TIESSEN, R. (2008). Small Victories But Slow Progress: AN EXAMINATION OF WOMEN IN POLITICS IN MALAWI. *International Feminist Journal of Politics*, 10(2), 198–215.
<https://doi.org/10.1080/14616740801957547>
40. TRIMBLE, L., & Arscott, J. (2003). *Still Counting: Women in Politics Across Canada*. University of Toronto Press.
41. UN IANWGE (2005). *Report of the Fourth Session of the Inter-Agency Network on Women and Gender Equality*. New York.

LIST OF PUBLICATIONS

1. [S4; LT; OA] Varghese, Titty. Panchayat Jagratha Samithi role on violence against women and children in Kerala // *Viešojo politika ir administravimas = Public policy and administration*. Kaunas : KTU. ISSN 1648-2603. eISSN 2029-2872. 2021, vol. 20, no. 1, p. 70-84. DOI:10.5755/j01.ppaa.20.1.28262. [Scopus; Academic Search Complete; Central & Eastern European Academic Source (CEEAS)] [CiteScore: 2,20; SNIP: 0,879; SJR: 0,409; Q1 (2019, Scopus Sources)] [Field: S 002] [Input: 1,000]
2. [S4; LT] Varghese, Titty. Women's political participation and leadership in India: examining the challenges = *Moterų politinis dalyvavimas ir lyderystė Indijoje: Iššūkių nagrinėjimas* // *Viešojo politika ir administravimas = Public policy and administration*. Kaunas: KTU. ISSN 1648-2603. eISSN 2029-2872. 2020, t. 19, Nr. 1, p. 111- 125. DOI: 10.5755/j01.ppaa.19.1.25228. [Scopus; Central & Eastern European Academic Source (CEEAS); Academic Search Complete] [CiteScore: 2,20; SNIP: 0,879; SJR: 0,409; Q1 (2019, Scopus Sources)] [FOR: S 002] [Input: 1,000]
3. [S4; LT] Varghese, Titty. The impact of women's political empowerment policy: a perspective from the Idukki district of Kerala = *Moterų politinio įgalinimo politikos poveikis: Indijos Keralos valstijos Idukki rajono atvejis* // *Viešojo politika ir administravimas = Public policy and administration*. Kaunas: KTU. ISSN 1648-2603. eISSN 2029-2872. 2019, t. 18, Nr. 3, p. 59-72. DOI: 10.5755/j01.ppaa.18.3.24710. [Scopus; Central & Eastern European Academic Source (CEEAS); Academic Search Complete] [CiteScore: 2,20; SNIP: 0,879; SJR: 0,409; Q1 (2019, Scopus Sources)] [FOR: S 002] [Input: 1,000]
4. [S1; LT] Varghese, Titty; Sarkute, Ligita. Violence against women in Germany and immigrants: a mediatized political communication? // *European integration studies: research and topicalities*. Kaunas: KTU. ISSN 1822- 8402. eISSN 2335-8831. 2017, no. 11, p. 31-43. DOI: 10.5755/j01.eis.0.11.18957. [Emerging Sources Citation Index (Web of Science); DOAJ; Central & Eastern European Academic Source (CEEAS)] [FOR: S 008, S 002] [Input: 0,500]

LIST OF PRESENTATIONS

1. Titty, Varghese. "Movies as Advocates of Socio-Cultural Change: What Waits for Feminism and Gender Equality in 21st century Kerala?". 15th Conference of the European Sociological Association on Sociological Knowledge for Alternative Futures, Barcelona, Spain, from 31 August to 3 September, 2021.
2. Titty, Varghese. "Fighting COVID-19 in Kerala, The Role of Local Self Government". 15th Annual Public Administration Research Conference, Center for Public and Nonprofit Management, University of Central Florida, USA on 19 March 2021.
3. Titty, Varghese. "The Impact of COVID-19 on Transgender Community in Kerala: An Analysis of Socio-Cultural Challenges". International conference on The Risk Analysis: From Perception to Prediction 6th Society for Risk Analysis Europe Nordic Chapter Conference, Faculty of Social Science, Arts, and Humanities, Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania on 5-6 November 2020.
4. Titty, Varghese., Prof. Thomas Bryer., Vishnu Muraleedharan. "Covid-19 and the Risk of Displacement of Migrant Workers; An Analysis of Media Framing in the Indian State of Kerala". International conference on The Risk Analysis: From Perception to Prediction 6th Society for Risk Analysis Europe Nordic Chapter Conference, Faculty of Social Science, Arts, and Humanities, Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania on 5-6 November 2020.
5. Titty, Varghese. "The Role of Elected Women Representatives on Combating Violence against Women, A Case of Kerala". International conference on Gender Studies and Research in 2019: Centenary Achievements and Perspectives, Vilnius University, Faculty of Communication, Gender Studies Centre, Vilnius, Lithuania on 21-23 November 2019.
6. Titty, Varghese. "The Role of New Media as a Facilitating Actor for Women's Political Empowerment: The Narrative of Samootham". International conference on (Re)Gazing: Gender and Indian Cinema in the Age of New Media, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology, Lithuania on 19-20 September, 2019.
7. Titty, Varghese. "The Opportunities and Challenges of Women's Political Decision Making: An Experience of Kerala". IASIA international conference on Corruption, Ethics, and Culture in Public Administrations, Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania on 24-25 April 2019.
8. Titty, Varghese. "Political Empowerment of Women in India and Lithuania: A Comparative Perspective". International Conference on

Baltic Nationalism: Historical Evolution, Current Challenges and Way Forward- Centre for European Studies, School of International Studies, Jawaharlal Nehru University, New Delhi, India on 26-27 November 2018.

9. Titty, Varghese. "Mediatization of Politics, Technology, and Conflict, A Case of Feminist Organization in Kerala". 10th European Feminist Research Conference on Difference, Diversity, Diffraction: Confronting Hegemonies and Disposessions, University of Göttingen, Germany on 12-15 September 2018.
10. Titty, Varghese. "Role of Social Media on Political Communication: An Analysis of Violence Against Women in Kerala: An Anecdote from Jisha's Rape Murder". International Conference on Communication and Information Sciences in a Network Society: Experience and Insights, Vilnius University, Faculty of Communication, Vilnius, Lithuania on 14-15 June 2018.
11. Titty, Varghese. "Victimization of Women in Social Media, Risk, and Religion in Kerala". International Conference on Regional Risks and Risks to the Regions, dedicated to the 100th Anniversary of the Restoration of Lithuania's Independence, Vilnius, Lithuania on 30-31 January 2018.
12. Titty, Varghese. "Political Communication on Violence Against Women; A Discourse Analysis from Kerala". International Conference on Media Studies organized by the Interdisciplinary Research Foundation, Warsaw, Poland on 2-3 June 2017.
13. Titty, Varghese. "Role of Social Media Communication on Violence Against Women in Kerala". International Conference on 3rd Annual Conference Contemporary Political Processes: Challenges and Opportunities, Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania on 27 April 2017.
14. Titty, Varghese. "Violence Against Women by Refugee Men in Germany: A Mediatized Political Communication?". 15th International Conference on European Processes, The Future of European Union International Role: Political, Economic, and Social Challenges, Kaunas University of Technology, Lithuania on 07 April 2017.
15. Titty, Varghese. "An Analysis of Governmental Policies on Violence Against Women in Northern European Countries". International Conference on Violence and Society, Interdisciplinary Research Foundation, Warsaw, Poland on 18 March 2017.

ADDITIONAL TRAINING AND RESEARCH VISITS

1. Participant in the academic “Qualitative data analysis with MAXQDA: advanced level” (code TMN-S-310-216), specific focus on “Qualitative Interviewing and Data Analysis”, organized by the Center for Data Analysis and Archiving (DAtA), Kaunas University of Technology, Lithuania. The duration of the event: from 27 September to 4 October, 2021; volume: 8 academic hours.
2. Participant in the academic workshop titled “Designing Measures and Organizing Risk Communication” (4 ac. hours) conducted by Prof. Audrone Telesiene for the Risk Analysis Europe Nordic Chapter Conference on 5-6 November 2020, in the Faculty of Social Science, Arts, and Humanities, Kaunas University of Technology, Kaunas, Lithuania.
3. Participant in the academic workshop titled “Uncertainty Analysis for Predictive Assessments” conducted by Prof. Ulrika Sahlin for the Risk Analysis Europe Nordic Chapter Conference on 5–6 November 2020, in the Faculty of Social Science, Arts, and Humanities, Kaunas University of Technology Kaunas, Lithuania.
4. Completed online training program for Jagratha Samiti, Kerala Institute of Local Administration, India, on 23 August, 2020.
5. Participant in the Design and Evaluation of Innovation Policies in Developing Countries (DEIP), a five-day course provided by UNU-MERIT (United Nations University-Maastricht Economic and Social Research and training center on Innovation and Technology, The Netherlands), on 4–8 February 2019 at the Centre for Development Studies, Kerala, India.
6. Participant in the 4-hour workshop at the Regional Risks and Risks to the Regions dedicated to the 100th Anniversary of the Restoration of Lithuania’s Independence on 30–31 January, 2018, topic: Collaboration in the Public Sector from a Networked Perspective.
7. Participant in a 4-hour workshop at the Regional Risks and Risks to the Regions dedicated to the 100th Anniversary of the Restoration of Lithuania’s Independence on 30–31 January 2018, topic: Analysing and Visualising Public Risk Perceptions.
8. Expert group participation in “Navigating in the national legal system of Lithuania: Enhancing foreigners’ legal awareness and trust in law enforcement institutions”, 27 November, 2019 Kaunas, Lithuania.
9. International Research Scholar’s Seminar on India and the Baltic States: Commemorating 150th Birth Anniversary of Mahatma Gandhi conducted by Centre for Russian and Central Asian Studies, School of International Studies, JNU and Jean Monnet Chair in European Economic Integration and Energy Security on 24 January, 2019, at Jawaharlal Nehru University, New Delhi,

- India, and presented a paper on Dalia Grybauskaite: Success of Female Political Leadership as President of Lithuania.
10. Conference participant in the National Conference on Indian Economy and Society-Lateral Exploration, 12–14 December, 2018, Centre for Development Studies, Kerala, India.
 11. Seminar participant on the topic “An Advocacy Note for the Inclusion of the Needs and Voices of Informal-Unorganized Urban Women Workers in Kerala’s Local Self Governments and the Potentials of Gender Resource Centres” at the Centre for Development Studies, Kerala, India, on 17–18 November, 2018.
 12. Seminar participant on the topic Development of Russia’s far East; Reasons and Factors’ conducted by the Research Group of Baltic Studies and Post-Soviet Space in the Centre for Russian and Central Asian Studies, Jawaharlal Nehru University, New Delhi, India, on 22 September, 2018.
 13. Seminar participant on the topic of Ecological Compensation in Urban Development. Ekologinis kompensavimas miestų plėtroje: idėjos ir praktikos darniai raidai, 26 May, 2017. Europos informacijos biuras, Lithuanian Parliament (Lietuvos Respublikos Seimas), Vilnius, Lithuania.
 14. Conference participant on Women's Human Rights in Lithuania, the Achievements of Victory and Future Challenges. Experience in Implementing the Law on Protection from Violence in the Immediate Environment 2011–2016, 5 December, 2016, Lithuanian Parliament, Vilnius, Lithuania.

ABOUT THE AUTHOR

2016–2022 Doctoral studies in Political Sciences, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology

2013–2015 Master of Public Policy and Administration, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology

2009–2012 Bachelor of Arts in History, Mahatma Gandhi University, Kerala, India

Research experience

2019–2021 Lecturer, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology

2019–2021 Project Expert, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities Kaunas University of Technology

2019–2020 Project Assistant, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities Kaunas University of Technology

Achievements

2017 Best active PhD student in Political Sciences, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology

2018 Best active PhD student in Political Sciences, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology

2018 Granted support for academic achievements by the order of the Chairman of the Research Council of Lithuania (LMT)

2019 Best active PhD student in Political Sciences, Faculty of Social Sciences, Arts and Humanities, Kaunas University of Technology

UDK 32-055.2+316.46-055.2](540)(043.3)

SL 344. 2022-08-02, 3,5 leidyb. apsk. 1. Tiražas 36

Išleido Kauno technologijos universitetas, K. Donelaičio g. 73, 44249

Kaunas Spausdino leidyklos „Technologija“ spaustuvė, Studentų g. 54, 51424
Kaunas